

JĘZYK POLSKI

WYMAGANIA EDUKACYJNE

KLASA 5

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
1.	Poznajemy nasz nowy podręcznik <i>Zamieńmy słowo,</i> kl. 5	– zapoznaje się ze spisem treści podręcznika – podaje przykłady lekcji literackich, językowych i kulturowych – podaje przykłady lektur obowiązujących i uzupełniających – pod kierunkiem korzysta z podręcznika	– orientuje się w budowie podręcznika – rozpoznaje lekcje literackie, językowe i kulturowe – zna lektury obowiązkowe i uzupełniające – korzysta z podręcznika	– omawia budowę podręcznika – wyjaśnia, czym różnią się lekcje literackie, językowe i kulturowe – rozróżnia lektury obowiązkowe i uzupełniające – świadomie korzysta z podręcznika	– funkcjonalnie korzysta ze spisu treści – omawia różnice między lekcjami literackimi, językowymi i kulturowymi – rozróżnia lektury obowiązkowe i uzupełniające – funkcjonalnie korzysta z podręcznika	– samodzielnie i poprawnie korzysta z całego podręcznika
Rozdział I. Zaangażowanie						
2.	1.* Chcę biec i biec bez końca! Joanna Kulmowa, <i>Prośba o nieskończenie</i> * Numeracja w wymaganiach edukacyjnych odpowiada numerom scenariuszy lekcji, zawartym w publikacji <i>Zamieńmy słowo.</i>	– wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu – wie, czego może dotyczyć refleksja nad życiem – wie, co to jest synonim – wie, jak stworzyć notatkę – wie, jak stworzyć ilustrację do wiersza	– rozpoznaje osobę mówiącą w wierszu – wypowiada się na temat refleksji nad życiem – wyjaśnia, co to jest synonim – tworzy prostą notatkę graficzną – przygotowuje prostą	– wypowiada się na temat osoby mówiącej w wierszu – przedstawia refleksje nad życiem – podaje definicję synonimu – tworzy ciekawą notatkę graficzną – przygotowuje ilustrację	– charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu – formułuje refleksję nad życiem – wskazuje synonimy – tworzy rozbudowaną notatkę graficzną – przygotowuje ciekawą ilustrację do wiersza	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
	<i>Poradnik nauczyciela dla klasy 5.</i>		ilustrację do wiersza	do wiersza		
3.	2. I ja mogę znaleźć skarb! Agnieszka Stelmach, <i>Kroniki Archeo. Tajemnica klejnotu Nefertiti</i> (fragmenty)	– zna pojęcia akcji i fabuły – wyodrębnia zdarzenia – wie, jak sformułować wnioski – wie, co to jest argument – wypowiada się na temat wcześniejszych wydarzeń	– wyjaśnia pojęcia akcji i fabuły – podaje zdarzenia składające się na akcję – formułuje wnioski na podstawie tekstu – podaje argumenty – podaje, jak mogły przebiegać wcześniejsze wydarzenia	– wypowiada się na temat akcji i fabuły – wypowiada się na temat zdarzeń – prezentuje wnioski na podstawie tekstu – porządkuje argumenty – opowiada o wcześniejszych wydarzeniach	– wyjaśnia, czym różnią się akcja i fabuła – porządkuje wydarzenia składające się na akcję – uzasadnia wnioski na podstawie tekstu – podaje przekonujące argumenty – pisze twórczy ciąg dalszy wydarzeń	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
4.	3. Zróbmy to razem dla Klary! Ewa Świerżewska, Łukasz Świerżewski, <i>Projekt</i> (fragmenty)	– zna pojęcia <i>przedsiębiorczy, charytatywny</i> – wie, co to jest narracja – przedstawia bohaterów – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z ó – przedstawia dalszy ciąg historii – wie, że należy pomagać innym, – wie, jakie informacje można znaleźć w internecie	– tworzy definicje pojęć <i>przedsiębiorczy, charytatywny</i> – zna dwa typy narracji – wypowiada się na temat bohaterów – zna zasady pisowni wyrazów z ó – tworzy dalszy ciąg historii – zna korzyści płynące z pomagania innym – wyszukuje informacje w internecie	– wypowiada się na temat pojęć <i>przedsiębiorczy, charytatywny</i> – rozróżnia typy narracji – omawia bohaterów – wyjaśnia zasady pisowni wyrazów z ó – wypowiada się na temat dalszego ciągu historii – wypowiada się na temat korzyści płynących z pomagania innym – omawia informacje wyszukane w internecie	– wyjaśnia pojęcia <i>przedsiębiorczy, charytatywny</i> – omawia cechy narracji pierwszo- i trzecioosobowej – charakteryzuje bohaterów – stosuje zasady pisowni wyrazów z ó – tworzy interesujący dalszy ciąg historii – tworzy listę korzyści płynących z pomagania innym – porządkuje informacje z internetu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

5.	4. Tworzę, działam – opowiadam!	– wyróżnia opowiadanie spośród innych form wypowiedzi – wie, jak określić temat pracy – zna elementy świata przedstawionego – wie, co to jest plan ramowy – wyodrębnia wydarzenia – wie, co to jest opis miejsca, osoby, przedmiotu – wie, co to jest narracja – wie, co to jest wypowiedzenie – wie, jak zadbać o poprawność językową – zna rolę tytułu – wie, co to jest akapit	– zna cechy opowiadania jako formy wypowiedzi – przedstawia temat pracy – ustala elementy świata przedstawionego – wie, jak stworzyć plan ramowy – prezentuje wydarzenia – wie, że opis osoby, miejsca, przedmiotu wzbogaca opowiadanie – zna rodzaje narracji – stosuje różne typy wypowiedzeń – wyjaśnia, jak zadbać o poprawność językową – proponuje tytuł – zna rolę akapitów	– wypowiada się na temat opowiadania jako formy wypowiedzi – wypowiada się o temacie pracy – omawia elementy świata przedstawionego – wyjaśnia, jak stworzyć plan ramowy – omawia wydarzenia – prezentuje opis osoby, miejsca, przedmiotu – omawia rodzaje narracji – funkcjonalnie stosuje różne typy wypowiedzeń – omawia poprawność językową – podaje kilka wersji tytułu – omawia rolę akapitów	– omawia cechy opowiadania jako formy wypowiedzi – określa temat pracy – prezentuje elementy świata przedstawionego – tworzy plan ramowy – porządkuje wydarzenia – wprowadza opis osoby, miejsca, przedmiotu – wprowadza określony sposób narracji – stosuje różne typy wypowiedzeń i bogate słownictwo – dba o poprawność językową – nadaje tytuł – stosuje akapity	– pisze opowiadanie twórcze, stosując wszystkie cechy tej formy wypowiedzi
6.	7. Zróbmy coś wspólnie! Janusz Korczak, <i>O gazetce szkolnej</i> (fragmenty)	– rozpoznaje artykuł wśród innych form publicystycznych – zna pojęcie redaktora – zna pojęcie związku frazeologicznego – podaje przykłady porażek, które poniósł w życiu – obserwuje powstawanie gazetki	– wie, co to jest artykuł – wyjaśnia, co należy do zadań redaktora – wie, co to jest związek frazeologiczny – ma świadomość, że w życiu ponosimy porażki – projektuje okładkę gazetki szkolnej	– omawia znane artykuły – omawia pracę redaktora – wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – wie, jak ustosunkować się do porażki w życiu – bierze udział w powstaniu gazetki szkolnej	– wyjaśnia, co to jest artykuł – wyjaśnia, czym zajmuje się redaktor – objaśnia znaczenia związków frazeologicznych – określa korzyści z porażek w życiu – tworzy listę ciekawych tematów gazetki szkolnej	– pisze artykuł do gazetki szkolnej

		szkolnej				
7.	8. W Grecji, Holandii czy w Gdyni – działać można wszędzie!	– wie, jak zapisać wyrazy z <i>-ji, -ii, -i</i> – utrwala wiedzę na temat pisowni takich wyrazów	– zna zasady pisowni <i>-ji, -ii, -i</i> w zakończeniach rzeczowników – ćwiczy formę zapisu takich wyrazów	– stosuje zasady pisowni <i>-ji, -ii, -i</i> w zakończeniach rzeczowników – poprawnie zapisuje większość takich wyrazów	– omawia zasady pisowni <i>-ji, -ii, -i</i> w zakończeniach rzeczowników – poprawnie zapisuje takie wyrazy	– zna i stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów zakończonych na <i>-ji, -ii, -i</i>
8.	75. Co, gdzie i kiedy, czyli poznajemy realia życia chłopców LEKTUROWNIK Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i>	– zwraca uwagę na czas i miejsce akcji – wie, na czym polega szczegółowy plan wydarzeń – zna pojęcie punktu kulminacyjnego akcji – zna pojęcia wątku głównego i wątków pobocznych – określa tematykę powieści	– rozpoznaje czas i miejsce akcji – wie, jak stworzyć szczegółowy plan wydarzeń – wie, co to jest punkt kulminacyjny akcji – wie, co to jest wątek główny i wątki poboczne – rozpoznaje tematykę powieści	– wypowiada się na temat czasu i miejsca akcji – wyjaśnia, jak napisać szczegółowy plan wydarzeń – wyjaśnia, co to jest punkt kulminacyjny akcji – wyjaśnia, co to jest wątek główny i wątki poboczne – wypowiada się o tematyce powieści	– omawia czas i miejsce akcji – tworzy szczegółowy plan wydarzeń – wskazuje punkt kulminacyjny akcji – wskazuje wątek główny i wątki poboczne – omawia tematykę powieści	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
9.	76. Tak różni, a jednak podobni – poznajemy bohaterów powieści LEKTUROWNIK Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i>	– zwraca uwagę na bohaterów – rozpoznaje cechy bohaterów – rozpoznaje zachowanie postaci – rozpoznaje strony konfliktu – omawia przebieg konfliktu – wie, jak napisać opowiadanie	– wyodrębnia bohaterów – określa cechy bohaterów – wypowiada się na temat zachowania postaci – dostrzega konflikt między bohaterami – relacjonuje racje obu stron – pisze opowiadanie	– wypowiada się na temat bohaterów – wypowiada się na temat cech bohaterów – opowiada o zachowaniu postaci – omawia konflikt między bohaterami – ocenia obydwie strony konfliktu – pisze rozbudowane opowiadanie	– opowiada o losach bohaterów – charakteryzuje bohaterów – ocenia zachowanie postaci – wyjaśnia, na czym polegał konflikt między bohaterami – podaje propozycję rozwiązania konfliktu – pisze ciekawe opowiadanie	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść

10.	77. W pewnym mieście, na pewnym placu... LEKTUROWNIK Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i>	– zwraca uwagę na informacje o Placu Broni – wie, że Plac Broni był ważny dla bohaterów – zna podstawowe zasady pisowni nazw dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – wie, jak stworzyć mapę myśli	– zbiera materiał do opisu Placu Broni – omawia znaczenie Placu Broni dla bohaterów – zna zasady pisowni nazw dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – tworzy mapę myśli	– porządkuje materiał do opisu Placu Broni – wypowiada się na temat znaczenia Placu Broni dla bohaterów – omawia zasady pisowni nazw dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – tworzy funkcjonalną mapę myśli	– opisuje Plac Broni, – wyjaśnia, dlaczego Plac Broni był ważny dla bohaterów – pisze poprawnie nazwy dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – tworzy rozwiniętą mapę myśli	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
11.	78. Kiedy nie wszystko kończy się dobrze LEKTUROWNIK Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i>	– wyodrębnia głównego bohatera – rozpoznaje cechy bohatera – dostrzega relacje Nemeczka z innymi bohaterami – opowiada o jednej ze scen z życia Nemeczka	– wymienia etapy życia głównego bohatera – nazywa cechy bohatera – omawia relacje Nemeczka z innymi bohaterami – przygotowuje jedną ze scen z życia Nemeczka w tekturowym pudełku	– opowiada o etapach życia głównego bohatera – omawia cechy głównego bohatera – wypowiada się na temat relacji Nemeczka z innymi bohaterami – wypowiada się o jednej ze scen z życia Nemeczka	– dostosowuje etapy życia głównego bohatera do osi czasu – ocenia zachowanie i cechy bohatera – ocenia relacje Nemeczka z innymi bohaterami – prezentuje jedną ze scen z życia Nemeczka w tekturowym pudełku	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
12.	9. Zaangażowanie. Podsumowanie rozdziału I Janet Tashjian, <i>Moje życie jako... youtuber</i> materiał z rozdziału I	– wyodrębnia bohatera – wie, co to jest plan wydarzeń – zna pojęcie fabuły – wie, co to jest narracja – wie, jak odmienia się rzeczowniki – wie, jak zapisać	– przedstawia bohatera – wie, jak stworzyć plan wydarzeń – wie, co to jest fabuła – zna rodzaje narracji – zna nazwy i pytania przypadków rzeczownika	– omawia cechy bohatera – wyjaśnia, jak stworzyć plan wydarzeń – wyjaśnia, co to jest fabuła – rozpoznaje rodzaje narracji – zna kolejność przypadków – wyjaśnia zasady	– ocenia bohatera – tworzy plan wydarzeń – omawia fabułę – omawia rodzaje narracji – odmienia rzeczowniki przez przypadki – poprawnie zapisuje nazwy z zakończeniami <i>ji, -ii, -i</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst – zna i rozumie wszystkie treści literackie i językowe zawarte w rozdziale I

		rzeczowniki z zakończeniem <i>-ji, -ii, -i</i>	– zna zasady zapisu nazw z zakończeniami <i>-ji, -ii, -i</i>	pisowni rzeczowników z zakończeniami <i>-ji, -ii, -i</i>		
Rozdział II. Hojność						
13.	10. Kto stanie w obronie braci mniejszych? Dorota Combrzyńska-Nogala, <i>Bracia mniejsi</i> (fragmenty)	– wie, co to jest temat utworu – zna opowiadanie jako gatunek literacki – wie, że istnieją różne rodzaje opowiadań – wyodrębnia bohaterów – wie, jakie postępowanie jest niewłaściwe – zna cechy plakatu jako tekstu kultury – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	– rozpoznaje temat utworu – rozpoznaje opowiadanie jako gatunek literacki – zna rodzaje opowiadań – opowiada o postępowaniu bohaterów – wypowiada się na temat niewłaściwego postępowania – prezentuje projekt plakatu – zna zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	– wypowiada się o temacie utworu – wie, czym się cechuje opowiadanie – wie, że utwór jest opowiadaniem obyczajowym – wypowiada się na temat postępowania bohaterów – podaje przyczyny niewłaściwego postępowania bohaterów – podaje elementy plakatu – omawia zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	– określa problematykę utworu – wyodrębnia opowiadanie spośród innych gatunków literackich – zna cechy opowiadania obyczajowego – ocenia postępowanie bohaterów – podaje konsekwencje niewłaściwego postępowania – omawia projekt plakatu – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
14.	11. Akcja <i>Zwierzęta potrzebują naszej hojności</i>	– zwraca uwagę na otaczające go reklamy – wie, co składa się na język reklamy – wyodrębnia ogłoszenie spośród innych form użytkowych	– wie, co to jest reklama – rozpoznaje język reklamy – pisze proste ogłoszenie	– podaje elementy składowe reklamy – odczytuje język reklamy – pisze ciekawe ogłoszenie	– wskazuje cele reklamy – omawia cechy języka reklamy – pisze ogłoszenie, uwzględniając wszystkie cechy tej formy wypowiedzi	– jest świadomym odbiorcą reklamy
15.	12. Korespondencja bez koperty i znaczka	– styka się w codziennym życiu z SMS-em i e-mailem – wie, że istnieje oficjalna i nieoficjalna odmiana polszczyzny	– wie, co to jest e-mail i SMS – zna oficjalną i nieoficjalną odmianę polszczyzny – zna zasady odmiany	– wyjaśnia, co to jest SMS i e-mail – podaje różnice między oficjalną a nieoficjalną odmianą polszczyzny – omawia zasady	– pisze e-maile i SMS-y – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny – poprawnie odmienia skrót <i>SMS</i>	– pisze poprawnie SMS-y i e-maile

		– zna skrót <i>SMS</i> – zna pojęcie znaków diakrytycznych	skrótu <i>SMS</i> – pisze e-maile i SMS-y – wie, co to są znaki diakrytyczne	odmiany skrótu <i>SMS</i> – stosuje znaki diakrytyczne	– wyjaśnia znaczenie znaków diakrytycznych	
16.	13. Czy można pomóc złamanemu sercu? Roksana Jędrzejewska-Wróbel, <i>Pracownia Aurory</i> (fragmenty)	– wie, że teksty mogą mieć sens dosłowny i przenośny – zna pojęcie przenośni – rozumie przenośnię – wie, jak napisać e-mail	– dostrzega sens dosłowny i przenośny tekstu – wie, co to jest przenośnia – wyjaśnia przenośnię – pisze prosty e-mail	– wyjaśnia sens dosłowny i przenośny tekstu – podaje przykład przenośni – omawia znaczenia przenośni – pisze e-mail	– omawia sens dosłowny i przenośny tekstu – wyszukuje przenośnię w tekście – podaje znaczenia dosłownie i przenośnie – pisze ciekawy e-mail	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
17.	14. Takie proste słowa Halina Poświatowska, <i>[Trzeba nam dużo prostych słów]</i>	– wie, co to jest przesłanie utworu – wie, że tekst może mieć znaczenia dosłowne i niedosłowne – nazywa wartości – nazywa emocje wywołane przez wiersz – wie, co to jest przekład intersemiotyczny	– rozpoznaje przesłanie utworu – odczytuje znaczenia dosłowne i niedosłowne – wskazuje najważniejsze wartości – wypowiada się na temat emocji wywołanych przez wiersz – tworzy prosty przekład intersemiotyczny: stop-kłatkę lub rysunek	– omawia przesłanie utworu – omawia znaczenia dosłowne i niedosłowne – omawia najważniejsze wartości – nazywa emocje wywołane przez wiersz – tworzy przekład intersemiotyczny: stop-kłatkę lub rysunek	– formułuje przesłanie utworu – formułuje znaczenia dosłowne i niedosłowne – uzasadnia najważniejsze wartości – omawia emocje wywołane przez wiersz – tworzy ciekawy przekład intersemiotyczny: stop-kłatkę lub rysunek	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
18.	15. Wykonano zadanie? Rozumie się! O nieosobowych formach czasownika	– wie, że czasownik może występować w formach nieosobowych – zna konstrukcje z zaimkiem zwrotnym	– rozpoznaje nieosobowe formy czasownika zakończone na <i>-no</i>, <i>-to</i> – rozpoznaje konstrukcje z	– omawia formy nieosobowe zakończone na <i>-no</i>, <i>-to</i> – omawia konstrukcje z zaimkiem zwrotnym <i>się</i> – omawia zasady	– stosuje w praktyce nieosobowe formy czasownika zakończone na <i>-no</i>, <i>-to</i> – stosuje konstrukcje z zaimkiem zwrotnym <i>się</i>	– poprawnie rozpoznaje i stosuje formy nieosobowe czasownika

		<i>się</i> – wie, jak używać form nieosobowych czasownika – wie, że można przekształcić formy nieosobowe w osobowe i na odwrót	zaimkiem zwrotnym <i>się</i> – zna zasady używania nieosobowych form czasownika – wie, jak przekształcić formy nieosobowe w osobowe i na odwrót	używania nieosobowych form czasownika – wyjaśnia, jak przekształcać formy nieosobowe w osobowe i na odwrót	– stosuje zasady używania form nieosobowych czasownika – przekształca formy nieosobowe w osobowe i na odwrót	
19.	16. Pogłębiam wiedzę o czasowniku w trybie... ekspresowym!	– wie, co to jest tryb czasownika – wie o istnieniu różnych trybów czasownika – wie, że można przekształcić zdanie z jednego trybu w inny	– wie, że czasownik odmienia się przez tryby – rozpoznaje różne tryby – wie, jak przekształcić zdanie z jednego trybu w inny	– podaje tryby czasownika – omawia różne tryby czasownika – wyjaśnia, jak przekształcić zdanie z jednego trybu w inny	– odmienia czasownik przez tryby – stosuje w praktyce różne tryby czasownika – przekształca zdanie z jednego trybu w inny	– poprawnie rozpoznaje i stosuje tryby czasownika
20.	17. Problemy z zapisem i wymową czasowników z częstką -by	– wie, jakie znaczenie niesie ze sobą częstka <i>-by</i> – wie, co to jest akcent	– zna zasady pisowni czasownika z częstką <i>-by</i> – wie, gdzie leży akcent w czasownikach	– omawia zasady pisowni częstki <i>-by</i> – omawia akcent czasowników	– stosuje w praktyce zasady pisowni czasownika z częstką <i>-by</i> – poprawnie akcentuje czasowniki	– stosuje poprawnie zapis częstki <i>-by</i> – poprawnie akcentuje wyrazy
21.	18. Kiedy spełniają się życzenia Katherine Applegate, <i>Drzewo życzeń</i> (fragmenty)	– wie, kto to jest narrator – wyodrębnia bohaterkę – zbiera materiał do opisu dębu – wie, jak wykonać pracę plastyczną	– rozpoznaje narratora – prezentuje bohaterkę – opisuje dąb, bohatera opowiadania – wykonuje prostą pracę plastyczną	– omawia narratora w utworze – omawia cechy bohaterki – ciekawie opisuje dąb – wykonuje pracę plastyczną	– określa narratora – wskazuje emocje i uczucia bohaterki – używa środków artystycznych przy opisie dębu – wykonuje ciekawą pracę plastyczną	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

22.	19. Hojność. Podsumowanie rozdziału II materiał z rozdziału II	– wie, co to jest temat utworu – wie, co to jest przesłanie dzieła – wie o istnieniu sensu dosłownego i niedosłownego – zna pojęcie przenośni – wyróżnia opowiadanie spośród innych gatunków – rozpoznaje SMS i e-mail – wie, jak stworzyć plakat – rozpoznaje reklamę – wie o istnieniu nieosobowych form czasownika – wie, co to jest tryb czasownika – wie, co to jest akcent	– rozpoznaje tematykę utworów – dostrzega przesłanie dzieła – rozpoznaje sens dosłowny i niedosłowny – wie, co to jest przenośnia – wie, co to jest opowiadanie obyczajowe – wie, co to jest e-mail i SMS – tworzy prosty plakat – wie, co to jest reklama – rozpoznaje nieosobowe formy czasownika – zna różne tryby czasownika – wie, jak akcentować czasowniki	– omawia tematykę utworów – omawia przesłanie dzieła – omawia sens dosłowny i niedosłowny – wyjaśnia znaczenie przenośni – omawia opowiadanie obyczajowe – wyjaśnia, co to jest SMS i e-mail – tworzy ciekawy plakat – odczytuje reklamę – omawia nieosobowe formy czasownika – omawia różne tryby czasownika – omawia akcent czasownika	– określa problematykę utworów – formułuje przesłanie dzieła – formułuje sens dosłowny i niedosłowny – wskazuje w tekście przenośnię – podaje cechy opowiadania obyczajowego – pisze e-maile i SMS-y – prezentuje plakat – tworzy slogan reklamowy – stosuje nieosobowe formy czasownika – stosuje różne tryby czasownika – poprawnie akcentuje czasowniki	– zna materiał zawarty w rozdziale II – samodzielnie analizuje i interpretuje zawarte w nim teksty
-----	--	--	---	--	--	---

Rozdział III. Dziedzictwo antyczne

23.	20. Trudne początki, czyli jak powstał świat według starożytnych Greków Katarzyna Marciniak, <i>Dzieciństwo bogów i ludzi</i> (fragmenty)	– kojarzy pojęcia mitu i mitologii z antyczną kulturą Grecji – wydobywa informacje na temat początków świata – kojarzy nazwy bogów greckich – zna słowo <i>chaos</i> – podaje nazwy	– zna pojęcia mitu i mitologii – odtwarza początki świata według starożytnych Greków – zna najważniejszych greckich bogów – określa znaczenie słowa <i>chaos</i> – podaje nazwy bóstw	– omawia pojęcia mitu i mitologii – opowiada o początkach świata według mitów starożytnej Grecji – wypowiada się na temat najważniejszych bogów greckich – wyjaśnia, jak pojęcie <i>chaos</i> jest związane z	– wyjaśnia pojęcia mitu i mitologii – wypowiada się na temat początków świata według starożytnych Greków – tworzy drzewo genealogiczne najważniejszych bogów greckich	– samodzielnie wydobywa i porządkuje informacje zawarte w tekście
-----	--	---	---	--	---	---

		niektórych bogów greckich – zna pojęcie mitu – zbiera materiał do opisu Gai lub Uranosa	greckich – rozpoznaje mit jako gatunek – porządkuje materiał do opisu Gai lub Uranosa	początkiem świata według antycznych Greków – omawia mit jako gatunek – wskazuje powiązania między bogami greckimi – opowiada o Gai lub Uranosie	– podaje synonimy i antonimy słowa <i>chaos</i> – podaje kolejność wyłaniania się bóstw – podaje cechy mitu jako gatunku – opisuje Gaję lub Uranosa	
24.	21. Kto podarował ludziom życie i ogień? Nikos Chadzinikolau, Ares Chadzinikolau, <i>Prometeusz</i> (fragmenty)	– zna rolę Prometeusza w powstaniu ludzi – wyodrębnia z tekstu postać Prometeusza – zna pojęcie szacunku – zna pojęcia prometeizmu i postawy prometejskiej – dostrzega ważne elementy obrazu Petera Paula Rubensa – wie, jak napisać podziękowanie – wie, jak napisać notatkę biograficzną	– wie, jak według starożytnych Greków na świecie pojawili się ludzie – przedstawia Prometeusza – omawia przejawy szacunku – omawia pojęcia prometeizmu i postawy prometejskiej – opisuje obraz Petera Paula Rubensa – pisze proste podziękowanie dla Prometeusza – tworzy prostą notkę biograficzną	– opowiada o powstaniu człowieka według antycznego mitu – opowiada o Prometeuszu – określa postawę szacunku – wypowiada się na temat pojęć prometeizmu i postawy prometejskiej – wypowiada się na temat obrazu Petera Paula Rubensa – pisze podziękowanie dla Prometeusza – tworzy notatkę biograficzną	– wyjaśnia, jak według starożytnych Greków na świecie pojawili się ludzie – wymienia cechy Prometeusza – wypowiada się na temat szacunku – wyjaśnia pojęcia prometeizmu i postawy prometejskiej – wyjaśnia związek obrazu Petera Paula Rubensa z mitem – pisze rozwinięte podziękowanie dla Prometeusza – tworzy rozwiniętą notkę biograficzną	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
25.	22. Demeter i Kora oraz plan podstępnych bogów Wanda Markowska, <i>Demeter i Kora</i> (fragmenty)	– zwraca uwagę na tematykę mitu – rozpoznaje emocje Demeter – zna pojęcie związku frazeologicznego – wie, co to jest plan szczegółowy	– zna tematykę mitu – nazywa emocje Demeter – wie, co to jest związek frazeologiczny – wie, jak napisać plan szczegółowy	– wypowiada się o tematyce mitu – określa emocje Demeter – wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – omawia zasady pisania planu szczegółowego – omawia zasady pisowni	– opowiada o tematyce mitu – wypowiada się na temat emocji Demeter – wyjaśnia znaczenie związku <i>kamienna twarz</i> – pisze plan szczegółowy mitu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

		– zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i> – wie, na czym polega scenka dramowa	– zna zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i> – przygotowuje przy pomocy scenkę dramową	- wyrazów z <i>ch</i> – bierze udział w scenie dramowej	– stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i> – kieruje przygotowaniem scenki dramowej	
26.	23. Konsekwencje niedyskrecji Jan Parandowski, <i>Szyf</i> (fragmenty)	– prezentuje Syzyfa – wyodrębnia cechy bohatera – wie, co to jest przesłanie utworu – wie, co to jest związek frazeologiczny – wie, jak napisać list	– omawia zachowanie bohatera mitu – nazywa cechy bohatera – rozpoznaje przesłanie mitu – wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>syzyfowa praca</i> – pisze list	– wypowiada się na temat zachowania bohatera mitu – ocenia bohatera – omawia przesłanie mitu – wypowiada się na temat związku frazeologicznego <i>syzyfowa praca</i> – pisze list, w którym przedstawia argumenty	– wskazuje konsekwencje działania bohatera mitu – charakteryzuje bohatera – odczytuje naukę płynącą z mitu – podaje współczesne przykłady syzyfowej pracy – pisze list, w którym uzasadnia argumenty	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
27.	24. Siła charakteru	– wyodrębnia postacie – zwraca uwagę na słownictwo potrzebne do opisu wyglądu – dostrzega cechy bohatera – zwraca uwagę na informacje o zdolnościach, umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej postaci – zwraca uwagę na informacje o zachowaniu i postawie postaci – wie, na czym polega kompozycja	– przedstawia postacie – zbiera słownictwo potrzebne do opisu wyglądu – nazywa cechy bohatera – wyszukuje informacje o zdolnościach, umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej osoby – wypowiada się na temat zachowania i postawy postaci – dostrzega kompozycję charakterystyki	– ocenia postacie – porządkuje słownictwo potrzebne do opisu wyglądu – omawia cechy bohatera – porządkuje informacje o zdolnościach, umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej osoby – omawia zachowanie i postawę postaci – omawia kompozycję charakterystyki – charakteryzuje postacie mitologiczne	– charakteryzuje postacie – opisuje wygląd postaci – podaje przykłady zachowania postaci – prezentuje informacje o zdolnościach, umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej osoby – ocenia zachowanie i postawę postaci – zwraca uwagę na kompozycję charakterystyki, jego poprawność językową oraz estetykę zapisu – odgaduje na podstawie cech imiona postaci	– samodzielnie pisze rozwiniętą charakterystykę postaci

		charakterystyki – zna główne postaci mitologiczne	– zna postaci mitologiczne		mitologicznych	
28.	25. łatwe, łatwiejsze, najłatwiejsze jest stopniowanie przymiotnika	– wie, co to jest przymiotnik jako część mowy – wie, że przymiotnik się stopniuje – zna funkcje przymiotnika – zna podstawowe zasady pisowni zakończeń przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – rozpoznaje przymiotniki, które się nie stopniują	– rozpoznaje przymiotnik wśród innych części mowy – zna stopnie przymiotnika – wie, że przymiotniki służą do opisu – zna zasady pisowni zakończeń przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – wie, że nie wszystkie przymiotniki się stopniują	– omawia cechy przymiotnika – omawia stopnie przymiotnika – wie, jak wykorzystać przymiotnik do opisu – omawia zasady pisowni przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – omawia przymiotniki, które się nie stopniują	– podaje cechy przymiotnika – stopniuje przymiotniki – wykorzystuje przymiotniki do opisu – stosuje w praktyce zasady pisowni przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – podaje przykłady przymiotników, które się nie stopniują	– wie wszystko o przymiotniku, stosuje poprawnie i funkcjonalnie przymiotniki w wypowiedziach
29.	26. Nie najtrudniejsze to zadanie... – nie z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– wie, jak zapisać <i>nie</i> z przymiotnikami we wszystkich stopniach	– zna zasady zapisu <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– omawia zasady zapisu <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– poprawnie zapisuje <i>nie</i> z wszystkimi formami przymiotnika
30.	27. Zachować umiar w marzeniach Steve Parker, David West, <i>Dedal i Ikar</i> (fragment)	– zna pojęcie fabuły – rozpoznaje uczucia Dedala – rozpoznaje cechy bohaterów – wie, co to jest frazeologizm – zna komiks jako tekst kultury – uważnie ogląda	– wie, co to jest fabuła – nazywa uczucia Dedala – nazywa cechy charakteru bohaterów – zna frazeologizm <i>ikarowe loty</i> – rozpoznaje komiks jako tekst kultury	– omawia fabułę utworu – omawia uczucia Dedala – omawia cechy bohaterów – wypowiada się na temat frazeologizmu <i>ikarowe loty</i> – omawia komiks jako tekst kultury – omawia związki dzieł plastycznych z mitem	– podaje treść fabuły – wypowiada się na temat uczuć Dedala – wypowiada się na temat cech charakteru bohaterów – wyjaśnia znaczenie frazeologizmu <i>ikarowe loty</i> – podaje cechy komiksu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

		dzieła plastyczne – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> – wie, co to jest scenka dramowa – wie, jak formułować pytania	– dostrzega związki dzieł plastycznych z mitem – zna zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> – bierze udział w scenie dramowej – przygotowuje pytania do bohaterów mitu	– omawia zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> – bierze czynny udział w scenie dramowej – omawia pytania do bohaterów mitu	– wyjaśnia, na czym polegają związki dzieł plastycznych z mitem – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> – przygotowuje scenkę dramową – prezentuje pytania do bohaterów mitu	
31.	28. Silny jak Herkules! Jan Parandowski, <i>Herakles</i> (fragmenty)	– zna słowo <i>heros</i> – wie, jakie prace wykonywał Herakles – wie, co to jest frazeologizm – rozpoznaje cechy Heraklesa – zbiera informacje o postępowaniu Heraklesa – zna pojęcie synonimu – wie, co to jest przekład intersemiotyczny – wie, jak napisać opowiadanie – wie, jak napisać SMS	– wie, kto to jest heros, – nazywa prace Heraklesa – zna frazeologizm <i>stajnia Augiasza</i> – nazywa cechy Heraklesa – opowiada o postępowaniu Heraklesa – wie, co to jest synonim – wykonuje prosty przekład intersemiotyczny w postaci rysunku lub wyklejanki – tworzy proste opowiadanie o Heraklesie rozgrywające się we współczesności – pisze SMS, który bohater mógł napisać do matki	– omawia znaczenie słowa <i>heros</i>, – omawia prace Heraklesa – omawia frazeologizm <i>stajnia Augiasza</i> – ocenia cechy Heraklesa – wypowiada się na temat postępowania Heraklesa – podaje przykłady synonimów – wykonuje przekład intersemiotyczny w postaci rysunku lub wyklejanki – pisze opowiadanie o Heraklesie – pisze rozwinięty SMS, który bohater mógł napisać do matki	– wyjaśnia znaczenie rzeczownika <i>heros</i>, – opowiada o pracach Heraklesa – wyjaśnia znaczenie frazeologizmu <i>stajnia Augiasza</i> – wypowiada się na temat cech Heraklesa – ocenia postępowanie Heraklesa – wskazuje synonim rzeczownika <i>siłacz</i> – wykonuje ciekawy przekład intersemiotyczny w postaci rysunku lub wyklejanki jednej z prac Heraklesa – tworzy ciekawe opowiadanie o Heraklesie rozgrywające się we współczesności – pisze ciekawy SMS, który bohater mógł napisać do matki	– samodzielnie analizuje i interpretuje mit

32.	29. Bohater potrzebny od zaraz Krzysztof Ulanowski, <i>Niś Ariadny</i> (fragmenty)	– zna pojęcie wątku głównego w utworze – zwraca uwagę na bohaterów mitu – wyodrębnia postać Tezeusza – rozpoznaje motyw labiryntu – wie, co to jest frazeologizm – dostrzega ważne elementy dzieł plastycznych związanych z mitem – opowiada najważniejsze wydarzenia mitu – wie na czym polega dedykacja – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>h i ch</i>	– wie, co to jest wątek główny w utworze – rozpoznaje bohaterów mitu – opowiada o Tezeuszu – wie, że labirynt ma symboliczne znaczenie – zna frazeologizmy związane z mitem – dostrzega związki dzieł plastycznych z mitem – streszcza mit – pisze prostą dedykację – zna zasady pisowni wyrazów z <i>h i ch</i>	– omawia wątek główny mitu – wypowiada się na temat bohaterów mitu – wymienia czyny Tezeusza – opowiada o znaczeniach labiryntu – wypowiada się na temat frazeologizmów związanych z mitem – opowiada o dziełach plastycznych związanych z mitem – streszcza mit zgodnie z wymogami tej formy wypowiedzi – pisze dedykację – omawia zasady pisowni wyrazów z <i>h i ch</i>	– rozpoznaje wątek główny w micie – przedstawia bohaterów mitu – nazywa cechy Tezeusza – wyjaśnia symboliczne znaczenie labiryntu – wyjaśnia znaczenie frazeologizmów związanych z mitem – interpretuje dzieła plastyczne związane z mitem – wymyśla inne wersje mitu – pisze ciekawą dedykację – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>h i ch</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje mit
33.	31. Siła wyższa: poznaję słownik frazeologiczny	– wie o istnieniu słownika frazeologicznego – zna układ alfabetyczny – zna pojęcie związku frazeologicznego – rozpoznaje znaczenia związków frazeologicznych – wie, co to jest frazeologizm	– zna słownik frazeologiczny – zna układ haseł w słowniku – wie, co to jest związek frazeologiczny – zna znaczenia związków frazeologicznych – rozpoznaje frazeologizmy	– omawia słownik frazeologiczny – omawia układ haseł w słowniku – wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – podaje przykłady związków frazeologicznych – posługuje się w wypowiedziach związkami frazeologicznymi	– wie, do czego służy słownik frazeologiczny – zna budowę haseł w słowniku – wyszukuje związki frazeologiczne z podanymi wyrazami – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych – tworzy zdania ze związkami frazeologicznymi	– poprawnie posługuje się słownikiem frazeologicznym

34.	Lilly, Albert i Magnus w piwnicy starej willi Olaf Fritsche, <i>Skarb Troi*</i> * Materiał niezawarty w podręczniku – do decyzji nauczyciela (jeśli wybierze utwór Olafa Fritschego <i>Skarb Troi</i> jako lekturę uzupełniającą)	– prezentuje bohaterów – odróżnia realizm od fantastyki – zna pojęcie synonimu – wskazuje fragmenty opisujące tunel – przypomina zasady pisowni tytułów książek i filmów	– charakteryzuje bohaterów – rozróżnia wydarzenia prawdopodobne i fantastyczne – wie, co to jest synonim – zbiera materiał do opisu magicznego tunelu – podaje tytuły książek lub filmów fantastycznych	– wypowiada się na temat bohaterów – omawia wydarzenia prawdopodobne i nieprawdopodobne – wyjaśnia, co to jest synonim – porządkuje materiał do opisu tunelu – omawia zasady pisowni tytułów książek i czasopism	– podaje cechy wspólne i różnice między bohaterami – podaje przykłady wydarzeń prawdopodobnych i fantastycznych – podaje synonim wyrazu <i>nieprawdopodobny</i> – opisuje magiczny tunel – stosuje w praktyce zasady pisowni tytułów książek i czasopism	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
35.	Kierunek – starożytna Troja! Olaf Fritsche, <i>Skarb Troi*</i> * Materiał niezawarty w podręczniku – do decyzji nauczyciela (jeśli wybierze utwór Olafa Fritschego <i>Skarb Troi</i> jako lekturę uzupełniającą)	– dostrzega ważne elementy strojów wykonanych przez dzieci – wie, jak przedstawić swoje zdanie – zna najważniejszych bohaterów mitologicznych – zna motyw wojny trojańskiej – wie, co to jest plan wydarzeń – wie, co to jest frazeologizm – zna podstawowe źródła przekazujące informacje	– wypowiada się na temat strojów wykonanych przez dzieci – przedstawia swoje zdanie – zna bohaterów mitologicznych – przedstawia przyczyny wojny trojańskiej – wie, jak stworzyć plan wydarzeń – zna frazeologizmy związane z wojną trojańską – wie, gdzie szukać potrzebnych informacji	– ocenia stroje wykonane przez dzieci – uzasadnia swoje zdanie – wypowiada się na temat bohaterów mitologicznych – wypowiada się na temat wojny trojańskiej – omawia plan wydarzeń – omawia frazeologizmy związane z wojną trojańską – omawia podstawowe źródła informacji	– opisuje stroje wykonane przez dzieci – argumentuje swoje zdanie – wskazuje bohaterów mitologicznych na podstawie opisów – przedstawia przebieg wojny trojańskiej – uzupełnia plan wydarzeń – wyjaśnia znaczenia frazeologizmów związanych z wojną trojańską – wyszukuje w internecie lub innych źródłach potrzebne informacje	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

36.	U boku Heinricha Schliemanna Olaf Fritsche, <i>Skarb Troi*</i> * Materiał niezawarty w podręczniku – do decyzji nauczyciela (jeśli wybierze utwór Olafa Fritschego <i>Skarb Troi</i> jako lekturę uzupełniającą)	– zna różne rodzaje powieści – zna odmianę przez przypadki – wskazuje najważniejsze wydarzenia – wie, co to jest akcja utworu – wyraża wstępną opinię o książce – wie, jak napisać list	– rozpoznaje powieść przygodową – odmienia przez przypadki wyraz <i>archeologia</i> – wyodrębnia wydarzenia – zna etapy akcji – wyraża opinię na temat książki – pisze list	– omawia powieść przygodową – omawia wydarzenia – omawia etapy akcji – wypowiada się na temat książki – pisze rozwinięty list	– podaje cechy powieści przygodowej – porządkuje wydarzenia w kolejności chronologicznej – wskazuje zwrot akcji – ocenia książkę – pisze ciekawy list	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
37.	32. Jak zostałem półbogiem... Rick Jordan, <i>Złodziej pioruna</i> (fragmenty)	– rozpoznaje najważniejszych bohaterów mitologicznych – zna atrybuty bogów greckich – wypowiada się na temat fragmentu powieści – opowiada, jak odnaleziono broń Zeusa	– rozpoznaje bohaterów mitologicznych – wskazuje atrybuty bogów greckich – wyraża opinię na temat fragmentu powieści – przedstawia własną historię odnalezienia broni Zeusa	– omawia bohaterów mitologicznych – wypowiada się na temat atrybutów bogów greckich – komentuje fragment powieści – proponuje własną historię odnalezienia broni Zeusa	– wypowiada się na temat bohaterów mitologicznych – omawia atrybuty bogów greckich – ocenia fragment powieści – w ciekawy sposób przedstawia własną historię odnalezienia broni Zeusa	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
38.	33. Dziedzictwo antyczne. Podsumowanie rozdziału III materiał z rozdziału III	– zna pojęcie mitologii – wie, jak stworzyć notatkę biograficzną – wie, co to jest dedykacja – wie, do czego służy słownik frazeologiczny – zna atrybuty bogów greckich – wie, że przymiotniki podlegają	– wie, co to jest <i>mitologia</i> – tworzy notatkę biograficzną – tworzy dedykację – zna słownik frazeologiczny – zna mitologiczne związki frazeologiczne – wymienia atrybuty bogów greckich	– wypowiada się na temat mitologii – tworzy prostą notatkę biograficzną – tworzy dedykację zgodnie z wymogami tej formy wypowiedzi – wyjaśnia związki frazeologiczne związane z mitologią – wypowiada się na temat atrybutów bogów greckich	– wyjaśnia pojęcie mitologii – tworzy ciekawą notatkę biograficzną – tworzy ciekawą dedykację – korzysta w praktyce ze słownika frazeologicznego – wyjaśnia mitologiczne związki frazeologiczne – omawia atrybuty	– samodzielnie analizuje i interpretuje wszystkie teksty znajdujące się w rozdziale III

		stopniowaniu – wie, jak pisać partykułę <i>nie</i> z przymiotnikami – zna charakterystykę jako formę wypowiedzi	– zna stopnie przymiotników – zna zasady pisowni partykuły <i>nie</i> z przymiotnikami – wie, na czym polega charakterystyka	– omawia stopnie przymiotników – omawia zasady pisowni partykuły <i>nie</i> z przymiotnikami – omawia cechy charakterystyki	bogów greckich – stopniuje przymiotniki – stosuje w praktyce zasadę pisowni <i>nie</i> z przymiotnikami – charakteryzuje bohaterów utworów	
Rozdział IV. Dobre obyczaje						
39.	34. W dobrym świecie dobrze żyć... Agnieszka Frączek, <i>Dobre obyczaje, czyli w lekkim tonie o bon tonie</i>	– wie, co to jest równoważnik zdania – rozpoznaje emocje osoby mówiącej w wierszu – zna pojęcie synonimu – wie, na czym polega dobre wychowanie – zna podstawowe słowa związane z dobrym wychowaniem – wypowiada się na temat zachowania dzieci przedstawionych na zdjęciach, – wie, co to jest Tydzień Dobrych Manier	– rozróżnia zdanie i równoważnik zdania – nazywa emocje osoby mówiącej w wierszu – wie, co to jest synonim – zna najważniejsze zasady dobrego wychowania – zna słowa używane przez osoby dobrze wychowane – omawia zachowania dzieci przedstawionych na zdjęciach – wypowiada się na temat Tygodnia Dobrych Manier	– wyjaśnia, co to jest równoważnik zdania – omawia emocje osoby mówiącej w wierszu – wyjaśnia, co to jest synonim – omawia zasady dobrego wychowania – wymienia słowa związane z dobrym wychowaniem – komentuje zachowanie dzieci przedstawionych na zdjęciach – omawia Tydzień Dobrych Manier	– wyjaśnia, czym różni się równoważnik zdania od zdania – wypowiada się na temat emocji osoby mówiącej w wierszu – wskazuje synonim określenia <i>bon ton</i> – zapisuje zasady dobrego wychowania w formie piramidy wartości – podaje słowa używane przez osoby dobrze wychowane – ocenia zachowania dzieci przedstawionych na zdjęciach – planuje Tydzień Dobrych Manier	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
40.	35. Dobre maniery przepustką na uroczysty obiad Magdalena Adamska, <i>Jak przetrwać uroczysty obiad</i> (fragmenty)	– wie, co to jest poradnik – wie, jak napisać zaproszenie – wie, jak zachować się przy stole – rozpoznaje	– wie, jak wygląda poradnik – pisze zaproszenie – zna zasady zachowania się przy stole – wskazuje czasowniki	– omawia wygląd poradnika – pisze oryginalne zaproszenie – omawia zasady zachowania się przy stole – omawia czasowniki	– tworzy poradnik związany z dobrymi manierami – pisze zaproszenie zgodne ze wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

		czasowniki w tekście – wie, jak zapisać <i>nie</i> z czasownikami – dostrzega znaczące elementy obrazów – umie zachować się przy rodzinnym stole	użyte przez autorkę – zna zasady pisowni <i>nie</i> z czasownikami – opisuje obrazy – wie, o czym rozmawiać przy rodzinnym stole	wykorzystane w tekście – omawia zasady pisowni <i>nie</i> z czasownikami – omawia obrazy – podejmuje rozmowy przy rodzinnym stole	– stosuje w praktyce zasady zachowania się przy stole – zamienia czasowniki na wskazane formy – stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z czasownikami – ustala związek obrazów z tekstem – podaje tematy rozmów przy rodzinnym stole	
41.	36. Soplicowska lekcja dobrych manier Adam Mickiewicz, <i>Gospodarstwo</i> (fragmenty)	– wie, co to jest rym – wie, co to jest temat utworu – rozpoznaje bohaterów – rozpoznaje zwrot do czytelnika – rozpoznaje budowę utworu – wie, jak kulturalnie się przywitać – wie, co to jest scenka dramatowa – gromadzi informacje o stroju – zna przysłowia	– wyjaśnia, co to jest rym – rozpoznaje temat fragmentu – przedstawia bohaterów – wskazuje zwrot do czytelnika – zwraca uwagę na budowę utworu – zna formuły kulturalnego powitania – bierze udział w scenkach dramatowych – wyraża opinię na temat stroju – objaśnia znaczenia przysłów	– omawia rymy – wypowiada się o temacie fragmentu – omawia bohaterów – wypowiada się na temat zwrotu do czytelnika – omawia budowę utworu – podaje przykłady kulturalnego powitania się – bierze czynny udział w scenkach dramatowych – omawia strój – wypowiada się na temat przysłów	– rozpoznaje rodzaje rymów – omawia temat fragmentu utworu – wyjaśnia, czym zajmowali się bohaterowie, jakie mieli cechy – wyjaśnia funkcję zwrotu do czytelnika – analizuje budowę utworu – podaje formuły kulturalnego powitania – przygotowuje scenki dramatowe – ocenia strój – rysuje przysłowie w formie rebusu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

42.	37. Zrób to najlepiej jak potrafisz! Stopniowanie przysłówków	– wie, co to jest przysłówek – wie, że przysłówek się stopniuje – stosuje przysłówki w wypowiedziach	– rozpoznaje przysłówek wśród innych części mowy – zna stopnie przysłówka – używa w praktyce przysłówków w różnych stopniach	– omawia przysłówek jako część mowy – omawia stopnie przysłówka – omawia funkcję przysłówka	– podaje cechy przysłówka – zna rodzaje stopniowania, zna przysłówki, które się nie stopniują – tworzy wypowiedzi z przysłówkami w różnych stopniach	– stosuje funkcjonalnie przysłówki w wypowiedziach
43.	38. Nie zawsze jest nietrudno. Zwykle jest nie najgorzej	– wie, jak zapisać <i>nie</i> z przysłówkiem w stopniu równym – wie, jak zapisać <i>nie</i> z przysłówkiem w stopniu wyższym i najwyższym	– zna zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkami w stopniu równym – zna zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkami w stopniu wyższym i najwyższym	– omawia zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkiem w stopniu równym – omawia zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkiem w stopniu wyższym i najwyższym	– stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkami w stopniu równym – stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkami w stopniu wyższym i najwyższym	– stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przysłówkami
44.	39. Pasażer pasażerowi nierówny	– zna rzeczownik <i>komunikacja</i> – wie, co to jest synonim – podaje przykłady niewłaściwego zachowania – zna środki językowe używane w kampanii – wie, kto to jest antybohater – wie, jak należy zachować się w komunikacji publicznej – wie, co to jest scenka dramatowa – zna podstawowe zasady ortograficzne	– posługuje się rzeczownikiem <i>komunikacja</i> – podaje przykłady synonimów – wie, jakie zachowanie jest niewłaściwe – podaje przykłady środków używanych w kampanii – tworzy nazwy dla antybohaterów akcji – tworzy kodeks właściwego zachowania się w komunikacji publicznej – bierze udział w scenkach dramatowych	– tworzy zdania z rzeczownikiem <i>komunikacja</i> – wyjaśnia, co to jest synonim – omawia niewłaściwe zachowanie – wypowiada się na temat środków językowych używanych w kampanii – wypowiada się na temat nazw antybohaterów akcji – omawia zasady zachowania się w komunikacji publicznej – bierze czynny udział w scenkach dramatowych – omawia zasady ortograficzne	– wyjaśnia znaczenie rzeczownika <i>komunikacja</i> – wskazuje synonimy podanych wyrazów – opisuje niewłaściwe zachowanie – omawia środki językowe używane w kampanii – omawia nazwy dla antybohaterów akcji – tworzy kodeks właściwego zachowania się w komunikacji publicznej z użyciem właściwych trybów czasownika – tworzy scenki dramatowe	– bierze aktywny udział w komunikacji

			– przypomina zasady ortograficzne		– utrwała zasady ortograficzne	
45.	40. Jak uatrakcyjnić opowiadanie? Dialogiem!	– wyróżnia opowiadanie spośród innych form wypowiedzi – wie, co to jest dialog – rozpoznaje znaki interpunkcyjne – rozpoznaje komentarz narratora – wie, co to jest synonim – wie, jak zapisać dialog w opowiadaniu – zna znaki przestankowe	– wie, czym cechuje się opowiadanie z dialogiem – zna zasady wprowadzania dialogu do tekstu – zna wszystkie znaki interpunkcyjne – wie, kiedy stosować małą i wielką literę w komentarzu narratora – rozpoznaje synonimy – wie, jak zapisać dialog z komentarzem narratora – wie, jak uzupełnić dialog odpowiednimi znakami przestankowymi	– omawia cechy opowiadania z dialogiem – wprowadza dialog do tekstu – stosuje znaki interpunkcyjne – omawia zapis komentarza narratora – omawia synonimy – zapisuje dialog w opowiadaniu – omawia znaki przestankowe w dialogu	– wyjaśnia, czym cechuje się opowiadanie z dialogiem – wyjaśnia zasady wprowadzania dialogu do tekstu – poprawnie wprowadza znaki interpunkcyjne do tekstu – poprawnie stosuje małą i wielką literę w komentarzu narratora – zastępuje powtarzające się wyrazy synonimami – zapisuje dialog z komentarzem narratora – uzupełnia dialog odpowiednimi znakami przestankowymi	– pisze opowiadanie twórcze z dialogiem
46.	79. Ryzykowne zabawy, czyli o konsekwencjach wejścia do szafy LEKTUROWNIK Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– przedstawia swoje zdanie na temat utworu – wie, co to jest synonim – rozpoznaje elementy świata przedstawionego – rozpoznaje dwa światy w powieści – rozpoznaje powieść fantasy – zna ekranizację powieści	– wypowiada się na temat utworu – podaje przykłady synonimów – wskazuje elementy świata przedstawionego – wyodrębnia dwa światy w powieści – wie, co to jest powieść fantasy – wypowiada się na temat ekranizacji powieści	– omawia utwór – omawia synonimy – wypowiada się na temat elementów świata przedstawionego – wypowiada się na temat dwóch światów w powieści – omawia powieść fantasy – omawia ekranizację powieści	– ocenia utwór – stosuje synonimy – omawia elementy świata przedstawionego – omawia dwa światy w powieści – wskazuje cechy powieści fantasy – ocenia ekranizację powieści	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

47.	80. Jak nie zbłądzić w Narnii? LEKTUROWNIK Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– wskazuje fragmenty mówiące o tym, jak dotrzeć do Narnii – rozpoznaje wydarzenia – zna pojęcie retrospekcji – rozpoznaje akcję i fabułę w utworze – rozpoznaje bohaterów – rozpoznaje miejsca w Narnii – wie, jak stworzyć prezentację multimedialną – opowiada o czarodziejskiej krainie	– opowiada o sposobach dotarcia do Narnii – wyodrębnia wydarzenia – wie, co to jest retrospekcja – zna pojęcia akcji i fabuły w utworze – nazywa cechy bohaterów – wyodrębnia miejsca w Narnii – przygotowuje prostą prezentację multimedialną – opowiada o zwyczajach panujących w czarodziejskiej krainie	– wypowiada się o sposobach dotarcia do Narnii – omawia wydarzenia – omawia retrospekcję – omawia cechy bohaterów – wypowiada się na temat miejsc w Narnii – przygotowuje prezentację multimedialną – wypowiada się na temat zwyczajów panujących w czarodziejskiej krainie	– ocenia, czy trudno było dotrzeć do Narnii – porządkuje wydarzenia w kolejności chronologicznej – wyjaśnia, na czym polega retrospekcja – wyjaśnia, czym różni się akcja od fabuły – charakteryzuje bohaterów – opisuje miejsca w Narnii – przygotowuje ciekawą prezentację multimedialną – ocenia zwyczaje panujące w czarodziejskiej krainie	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
48.	81. Siły dobra i zła w Opowieściach z Narnii LEKTUROWNIK Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– wyodrębnia bohaterów – wskazuje fragmenty mówiące o Białej Czarownicy – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów – pod nadzorem uzupełnia notatkę – zbiera materiał do charakterystyki Białej Czarownicy	– charakteryzuje bohaterów – zbiera informacje o Białej Czarownicy – zna zasady poprawnej pisowni wyrazów – uzupełnia notatkę – porządkuje materiał do charakterystyki Białej Czarownicy	– omawia bohaterów – opowiada o Białej Czarownicy – omawia zasady poprawnej pisowni wyrazów – twórczo uzupełnia notatkę – omawia Białą Czarownicę	– ocenia bohaterów – opowiada, jak została pokonana Biała Czarownica – poprawnie zapisuje wyrazy – funkcjonalnie uzupełnia notatkę – charakteryzuje Białą Czarownicę	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

49.	82. Jak nie zbłądzić w... życiu? LEKTUROWNIK Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– rozpoznaje związki między bohaterami – opowiada o Edmundzie i jego rodzeństwie – wie, jak napisać kartkę z przeprosinami – pisze proste opowiadanie na podstawie treści utworu	– dostrzega relacje między bohaterami – wypowiada się na temat Edmunda i jego rodzeństwa – pisze kartkę z przeprosinami – pisze opowiadanie na podstawie treści utworu	– omawia relacje między bohaterami – omawia związki Edmunda z rodzeństwem – pisze przekonującą kartkę z przeprosinami – pisze ciekawe opowiadanie na podstawie treści utworu	– ocenia relacje między bohaterami – ocenia Edmunda i jego rodzeństwo – pisze oryginalną kartkę z przeprosinami – pisze twórcze opowiadanie na podstawie treści utworu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
50.	83. Zło zostanie naprawione, gdy w tę Aslan przyjdzie stronę LEKTUROWNIK Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada o Aslanie – ogląda kadry z filmu – opowiada o zachowaniu Iwa – wie, jak napisać zaproszenie	– swobodnie porusza się po treści tekstu – opowiada o ofierze Aslana – opowiada o zawartości kadrów z filmu – nazywa cechy Iwa – pisze zaproszenie	– wskazuje we tekście wskazane elementy świata przedstawionego – komentuje ofiarę Aslana – komentuje kadry z filmu – omawia cechy Iwa – pisze ciekawe zaproszenie	– wyszukuje w tekście wskazany fragment – wyjaśnia, na czym polegała ofiara Aslana – rozpoznaje wydarzenia na kadrach z filmu – podaje przykłady zachowania Iwa, które świadczą o jego cechach – pisze zaproszenie zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
51.	41. Teatralny savoir-vivre	– zna głównych twórców widowiska teatralnego – zna elementy spektaklu teatralnego – wie, jak zachować się w teatrze – zna podstawowe rodzaje przedstawień teatralnych – uważnie ogląda	– wymienia twórców widowiska scenicznego – wymienia elementy spektaklu teatralnego – zna zasady zachowania się w teatrze – rozpoznaje rodzaje przedstawień teatralnych	– omawia twórców widowiska teatralnego – wypowiada się na temat elementów spektaklu teatralnego – omawia zasady zachowania się w teatrze – omawia rodzaje przedstawień teatralnych – omawia fotografie prezentujące treść sztuki	– wyjaśnia, czym zajmuje się każdy z twórców widowiska scenicznego – omawia elementy spektaklu teatralnego – przestrzega zasad zachowania się w teatrze – wymienia rodzaje przedstawień teatralnych – określa treść sztuki na	– wie, jak poprawnie zachować się w teatrze

		fotografie prezentujące treść sztuki – przygląda się inscenizacji mitu greckiego – wie, jakie informacje zawiera repertuar teatralny – wie, jak zapisać imiona i nazwiska twórców widowiska teatralnego oraz tytuł przedstawienia	– świadomie ogląda fotografie prezentujące treść sztuki – bierze udział w inscenizacji mitu greckiego – wie, co to jest repertuar teatralny – zna zasady zapisu imion i nazwisk twórców widowiska oraz tytułu przedstawienia	– bierze aktywny udział w inscenizacji mitu greckiego – komentuje repertuar teatralny – omawia zasady zapisu imion i nazwisk twórców przedstawienia teatralnego oraz jego tytułu	podstawie fotografii – przygotowuje inscenizację mitu greckiego – sprawdza repertuar teatralny w internecie – poprawnie zapisuje imiona i nazwiska twórców widowiska oraz tytuł przedstawienia	
52.	42. Niezły numer z tego liczebnika!	– rozpoznaje liczebnik – wie, że liczebnik ma różne rodzaje – wie, jak odmieniać liczebniki zbiorowe – zna poprawne formy różnych rodzajów liczebników	– wyodrębnia liczebnik spośród innych części mowy – zna rodzaje liczebnika – zna zasady odmiany liczebników zbiorowych – wskazuje poprawne formy różnych rodzajów liczebników	– omawia liczebnik jako część mowy – omawia rodzaje liczebnika – omawia zasady odmiany liczebników zbiorowych – omawia poprawne formy różnych rodzajów liczebników	– podaje cechy liczebnika jako części mowy – podaje nazwy rodzajów liczebnika – poprawnie odmienia liczebniki zbiorowe – tworzy poprawne formy różnego rodzaju liczebników	– funkcjonalnie stosuje liczebniki w swoich wypowiedziach
53.	43. Dobre obyczaje. Podsumowanie rozdziału IV materiał z rozdziału IV	– wie, co to jest definicja słownikowa – zna przysłówkę jako część mowy – wie, że przysłówek się stopniuje – zna pojęcie rymu – wie, co to jest liczebnik jako część mowy – pisze proste	– zna budowę definicji słownikowej – rozpoznaje przysłówkę wśród innych części mowy – zna stopnie przysłówka – wie, co to są rymy – rozpoznaje liczebnik spośród innych części mowy	– omawia budowę definicji słownikowej – omawia przysłówkę jako część mowy – omawia stopnie przysłówka – wyjaśnia, co to są rymy – wyjaśnia, czym cechuje się liczebnik jako część mowy – pisze opowiadanie z	– tworzy definicję słownikową – podaje cechy przysłówka jako części mowy – poprawnie stopniuje przysłówki – zna rodzaje rymów – omawia cechy liczebnika jako części mowy	– zna treści literackie i językowe zawarte w rozdziale IV

		opowiadanie	– wie, jak napisać opowiadanie z dialogiem	dialogiem	– pisze twórcze opowiadanie z dialogiem	
Rozdział V. Nauka i zabawa						
54.	44. O pewnej czapli Ignacy Krasicki, <i>Czapla, ryby i rak</i>	– wie, co to jest bajka – zna pojęcie morału – wyodrębnia bohaterów – wie, na czym polega uosobienie – wie, na czym polega plan wydarzeń – wie, co to jest postępowanie sądowe – wie, jak przedstawić swoje zdanie – dostrzega cechy budowy tekstu – wie, że bajki mają charakter uniwersalny – pisze krótki SMS z ostrzeżeniem dla ryb	– rozpoznaje bajkę wśród innych gatunków literackich – wie, co to jest moral – wskazuje cechy bohaterów bajek Ignacego Krasickiego – wie, co to jest uosobienie – wie, jak stworzyć plan wydarzeń – wie, na czym polega postępowanie sądowe – przedstawia swoje zdanie – zwraca uwagę na budowę tekstu – wypowiada się na temat aktualności bajek – pisze SMS z ostrzeżeniem dla ryb	– wypowiada się na temat bajki jako gatunku literackiego – wyjaśnia, co to jest moral – omawia cechy bohaterów utworu – wyjaśnia, co to jest uosobienie – wyjaśnia, jak stworzyć plan wydarzeń – wyjaśnia, na czym polega postępowanie sądowe – argumentuje swoje zdanie – omawia budowę tekstu – omawia aktualność bajek – pisze przekonujący SMS z ostrzeżeniem dla ryb	– podaje cechy bajki – wskazuje moral w bajkach – charakteryzuje bohaterów bajek Ignacego Krasickiego – wskazuje uosobienie – tworzy plan wydarzeń – inscenizuje postępowanie sądowe – uzasadnia swoje zdanie – analizuje budowę tekstu – uzasadnia aktualność bajek – pisze ciekawy SMS z ostrzeżeniem dla ryb	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
55.	45. Portretujemy słowem	– dostrzega elementy obrazu – dobiera słownictwo do opisu obrazu – wie, co to jest portret – wie, na czym polega malarstwo	– wypowiada się na temat elementów obrazu – podaje słownictwo ułatwiające analizę obrazu – rozpoznaje portret – rozpoznaje obraz	– omawia elementy obrazu – porządkuje słownictwo ułatwiające analizę obrazu – omawia cechy portretu – omawia malarstwo abstrakcyjne – omawia martwą naturę	– opisuje obraz – porządkuje słownictwo ułatwiające analizę obrazu – wyjaśnia, po czym rozpoznać portret – wyjaśnia, na czym polega abstrakcja	– samodzielnie analizuje i interpretuje obrazy

		abstrakcyjne – wie, co to jest martwa natura – wie, co to jest pejzaż – dostrzega postaci na obrazie – rozpoznaje barwy	abstrakcyjny – rozpoznaje martwą naturę – rozpoznaje pejzaż – wyodrębnia postać na obrazie – nazywa barwy	– omawia postaci na obrazie – omawia barwy na obrazie	– wyjaśnia, po czym rozpoznać martwą naturę – wyjaśnia, po czym rozpoznać pejzaż – opisuje postaci na obrazie – podaje synonimy nazw barw	
56.	46. O chwale i naiwności Ignacy Krasicki, <i>Kruk i lis</i>	– zna pojęcie komizmu – zna pojęcie morału – wie, jak napisać streszczenie – rozpoznaje cechy bohaterów – wie, co to jest synonim – wie, co to jest znaczenie ogólne słów – szuka informacji w różnych źródłach – wie, jak stworzyć notkę biograficzną	– dostrzega komizm utworu – wie, co to jest morał – pisze streszczenie utworu – nazywa cechy bohaterów – wyjaśnia, co to jest synonim – zna słowa o znaczeniu ogólnym – wyszukuje wiadomości w internecie – pod nadzorem tworzy krótką notkę biograficzną	– omawia elementy komiczne utworu – wyjaśnia, co to jest morał – pisze poprawne streszczenie utworu – omawia cechy bohaterów – omawia synonimy – omawia wyrazy o znaczeniu ogólnym – omawia wiadomości z internetu – tworzy krótką notkę biograficzną	– wyjaśnia, na czym polega komizm utworu – wskazuje morał w utworze – pisze streszczenie utworu zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi – charakteryzuje bohaterów – wyszukuje synonimy – zastępuje grupę wyrazów słowem o znaczeniu ogólnym – porządkuje wiadomości z internetu – tworzy notkę biograficzną	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
57.	47. Czym zastąpić wyraz w zdaniu? Zaimkiem!	– wie, co to jest zaimek – wie o istnieniu różnych typów zaimków – rozpoznaje sytuacje językowe, w których stosuje się zaimki – dobiera	– rozpoznaje zaimek wśród innych części mowy – zna typy zaimków – wie, kiedy stosować zaimki – tworzy poprawne formy zaimków – układa zdania z	– wskazuje cechy zaimka – wypowiada się na temat różnych typów zaimków – stosuje funkcjonalnie zaimki – stosuje poprawne formy zaimków – formułuje poprawne zdanie z użyciem	– omawia cechy zaimka – omawia typy zaimków – zastępuje powtarzające się wyrazy zaimkami – wstawia poprawne formy zaimków – stosuje zaimki w praktyce – stosuje krótsze i	– stosuje funkcjonalnie zaimki w swoich wypowiedziach ustnych i pisemnych

		odpowiednie zaimki – wie o istnieniu krótszych i dłuższych form zaimków – unika błędnie użytych zaimków – wie, jak stosować formy zaimków <i>tę i tę</i> – zna formy zaimków <i>to i te</i>	zaimkami – zna krótsze i dłuższe formy zaimków – poprawia zdania z błędnie użytymi zaimkami – zna zasady stosowania form <i>tę i tę</i> – wie, jak używać form <i>to i te</i>	zaimków – omawia zasady użycia form zaimków <i>tę i tę</i> – omawia zasady użycia form zaimków <i>to i te</i>	dłuższe formy zaimków – używa w zdaniach poprawnych form zaimków – stosuje zasady użycia form <i>tę i tę</i> – używa poprawnie form <i>to i te</i>	
58.	48. A cóż to jest za bajka? Wszystko to być może! Ignacy Krasicki, <i>Lew i zwierzęta</i>, <i>Ptaszki w klatce</i>, <i>Żółw i mysz</i>, <i>Kałamorz i pióro</i>	– wie, co to jest temat utworu – rozpoznaje ludzkie wady wskazywane w bajkach – rozpoznaje wartości związane z nazwami zwierząt – zna pojęcie morału – wie, kto to jest narrator – dostrzega aktualność tematyki bajek – pisze proste opowiadanie z bohaterami zwierzęcymi – wie, jak napisać notatkę	– rozpoznaje tematy bajek – wskazuje ludzkie wady ukazane w bajkach – nazywa wartości związane z nazwami zwierząt – wie, co to jest moral – dostrzega narratora w bajkach – ustala aktualność tematyki bajek – pisze opowiadanie z bohaterami zwierzęcymi mającymi ludzkie cechy – tworzy notatkę	– wypowiada się o tematach bajek – wypowiada się na temat ludzkich wad wskazywanych w bajkach – omawia wartości związane z nazwami zwierząt – wyjaśnia, co to jest moral – wypowiada się na temat narratora w bajkach – wyjaśnia, na czym polega aktualność tematyki bajek – pisze ciekawe opowiadanie z bohaterami zwierzęcymi mającymi ludzkie cechy – tworzy skrótową notatkę	– określa tematy bajek – omawia ludzkie wady wskazywane w bajkach – dopasowuje wartości do nazw zwierząt – wskazuje morały w bajkach – określa narratora w bajkach – przedstawia argumenty o aktualności bajek – pisze twórcze opowiadanie z bohaterami zwierzęcymi mającymi ludzkie cechy – tworzy funkcjonalną notatkę	– samodzielnie analizuje i interpretuje teksty

59.	49. Przydawki – niezbędne w zdaniu, by coś opisać	– rozpoznaje podmiot i orzeczenie – wie, co to jest przydawka – układa zdania z przydawką – rozwija zdania przydawkami – wie, że przydawkę można użyć do opisu postaci	– wie, czym się cechują podmiot i orzeczenie – rozpoznaje przydawkę wśród innych części zdania – wyszukuje przydawkę w tekście – uzupełnia zdania przydawkami – używa przydawkę do opisu postaci	– omawia podmiot i orzeczenie – stosuje przydawki – omawia przydawki w tekście – omawia przydawkę zastosowaną w zdaniu – omawia przydawkę użytą do opisu postaci	– wyjaśnia, czym cechują się podmiot i orzeczenie – określa cechy przydawki – do wyszukanych przydawkę zadaje pytania – układa zdania z przydawkami – opisuje postać z funkcjonalnym użyciem przydawkę	– stosuje funkcjonalnie przydawki w wypowiedziach ustnych i pisemnych
60.	50. Bajka dla wszystkich, którzy chcą być odpowiedzialni Jan Brzechwa, <i>Rozrzutny wróbel</i>	– rozpoznaje bohaterów – zna pojęcie uosobienia, – zna pojęcie morału – wie, jak zaprezentować swoje zdanie – zna nazwy ptaków – wie, jak podzielić wiersz na role – obserwuje teatrzyk – wie, na czym polega streszczenie	– nazywa cechy bohaterów – wie, na czym polega uosobienie – wie, co to jest moralność – prezentuje swoje zdanie – zna nazwy ptaków pisanych niezgodnie z regułami – dzieli wiersz na role – bierze udział w teatrzyku – streszcza bajkę	– omawia cechy bohaterów – wyjaśnia, na czym polega uosobienie – wyjaśnia, co to jest moralność – uzasadnia swoje zdanie – wymienia nazwy ptaków, których nazwy są pisane niezgodnie z regułami – wskazuje role w wierszu – bierze czynny udział w teatrzyku – streszcza poprawnie bajkę	– charakteryzuje bohaterów – wskazuje uosobienie – wskazuje moralność – argumentuje swoje zdanie – pamięta nazwy ptaków pisanych niezgodnie z regułami – czyta wiersz z podziałem na role – organizuje teatrzyk – streszcza bajkę zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
61.	51. Gdy woda sięga ust, głowa do góry! Adam Mickiewicz, <i>Lis i kozioł</i>	– zna pojęcie fabuły – rozpoznaje bohaterów – omawia sytuację przedstawioną w utworze	– wie, co to jest fabuła – nazywa cechy bohaterów – wyjaśnia, na czym polega trudność sytuacji	– wyjaśnia, co to jest fabuła – omawia cechy bohaterów – wypowiada się na temat trudności sytuacji – omawia cechy bajki	– opisuje fabułę – charakteryzuje bohaterów – podaje pomysły na rozwiązanie trudnej sytuacji	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

		– wie, co to jest bajka – szuka wskazanych zdań w tekście – wie jak opisać przedmiot – z uwagą przysłuchuje się rozmowie o tym, kiedy nie wolno słuchać innych – zna pojęcie motywowania	– dostrzega cechy budowy bajki – wyjaśnia znaczenie zdania <i>już był w ogródku, już witał się z gąską</i> – opisuje przedmiot – bierze udział w rozmowie – wie, na czym polega motywowanie	– omawia znaczenie wskazanych zdań – opisuje przedmiot, zachowując wszystkie cechy opisu przedmiotu – bierze czynny udział w rozmowie – wyjaśnia, na czym polega motywowanie	– analizuje budowę bajki – wyjaśnia znaczenie zdania <i>już był w ogródku, już witał się z gąską</i> w kontekście całości utworu – opisuje przedmiot, uwzględniając jego pozytywne cechy – bierze czynny udział w rozmowie o tym, kiedy nie wolno słuchać innych – tworzy motywujące zdania	
62.	52. Pobawimy się słowami Marcin Brykczyński, <i>Słowo w słowo</i>	– wie, co to jest związek frazeologiczny – wie, czy utwór jest bajką – zna pojęcie frazeologizmu – w prosty sposób ilustruje frazeologizm – umie bawić się słowami – zna pojęcie palindromu	– dostrzega związki frazeologiczne w tekście – bada, czy utwór jest bajką – wie, co to jest frazeologizm – ilustruje frazeologizm – wie, na czym polega zabawa słowami – wie, co to jest palindrom	– wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – przedstawia argumenty do tezy – wyjaśnia, co to jest frazeologizm – ciekawie ilustruje frazeologizm – wyjaśnia, na czym polega zabawa słowami – podaje przykład palindromu	– wyjaśnia związki frazeologiczne użyte w utworze – stawia tezę, czy utwór jest bajką – wyszukuje frazeologizmy związane z częściami ciała – zabawnie ilustruje frazeologizm – proponuje zabawę słowami – wyjaśnia, co to jest palindrom	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
63.	84. Dokąd nas zaprasza Frances Hodgson Burnett? LEKTUROWNIK Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– przedstawia pierwsze wrażenia po przeczytaniu powieści – rozpoznaje czas i miejsce akcji – omawia posiadłość, do której przyjechała główna bohaterka	– wypowiada się na temat powieści – określa czas i miejsce akcji – opowiada o posiadłości, do której przyjechała główna bohaterka	– omawia walory i niedostatki powieści – wypowiada się na temat czasu i miejsca akcji – wypowiada się na temat posiadłości, do której przyjechała główna bohaterka	– wyraża swoją opinię na temat powieści, – omawia czas i miejsce akcji, – opisuje posiadłość, do której przyjechała główna bohaterka, – przedstawia	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

		– dzieli bohaterów na pierwszo- i drugoplanowych – wie, co to jest narracja – wie, że utwór to powieść obyczajowa – rysuje prosty plan posiadłości – zestawia życie współczesne z życiem opisanym w powieści	– wskazuje bohaterów pierwszo- i drugoplanowych – zna różne typy narracji – wie, czym cechuje się powieść obyczajowa – wykonuje plan posiadłości – porównuje życie współczesne z opisanym w powieści	– omawia bohaterów pierwszo- i drugoplanowych – omawia różne typy narracji – omawia powieść obyczajową – omawia sporządzony plan posiadłości – wypowiada się na temat życia współczesnego i życia opisanego w powieści	- bohaterów pierwszo- i drugoplanowych – określa typ narracji w powieści – wskazuje cechy powieści obyczajowej – wykonuje szczegółowy plan posiadłości – wskazuje podobieństwa i różnice życia współczesnego z życiem opisanym w powieści	
64.	85. Jaką moc skrywał tajemniczy ogród? LEKTUROWNIK Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– rozróżnia pojęcia ogrodu i sadu – zna pojęcie synonimu – opowiada o pobycie bohaterów w ogrodzie – wie, jak napisać zaproszenie – wie, na czym polega gra literacka	– wyjaśnia pojęcia ogrodu i sadu – wie, co to jest synonim – opowiada, jak ogród zmienił bohaterów – pisze zaproszenie – bierze udział w przygotowaniu gry	– omawia pojęcia ogrodu i sadu – wyjaśnia, co to jest synonim – omawia zachowanie bohaterów w ogrodzie – pisze oryginalne zaproszenie – bierze czynny udział w grze	– wskazuje różnice między pojęciami ogrodu i sadu – podaje synonim pojęcia <i>tajemniczy</i> – wyjaśnia, na czym polegała zmiana bohaterów – pisze zaproszenie zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi – przygotowuje grę	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
65.	86. Mary Lennox: Ja się zmieniam! LEKTUROWNIK Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– dostrzega wydarzenia z życia Mary – dostrzega cechy bohaterki – wydobywa informacje na temat domu rodzinnego bohaterki – dostrzega zmianę	– wyodrębnia najważniejsze wydarzenia z życia Mary – nazywa cechy bohaterki – omawia dom rodzinny bohaterki – opowiada o zmianie bohaterki	– omawia najważniejsze wydarzenia z życia Mary – omawia cechy bohaterki – wypowiada się na temat domu rodzinnego bohaterki – przedstawia przebieg zmiany bohaterki	– prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia Mary – charakteryzuje bohaterkę – opisuje dom rodzinny bohaterki – przedstawia przyczyny zmiany bohaterki	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

		bohaterki				
66.	87. Colin – czyli wszystko jest możliwe! LEKTUROWNIK Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– wyodrębnia najważniejsze wydarzenia z życia Colina – dostrzega moment przełomowy w życiu chłopca – porównuje Mary i Colina – wie, jak formułować pytania – przedstawia relacje między Colinem i jego tatą – wie, jak napisać podziękowanie	– wskazuje najważniejsze wydarzenia z życia Colina – wskazuje moment przełomowy w życiu chłopca – wskazuje podobieństwa między Mary a Colinem – wyjaśnia, jak formułować pytania – omawia relacje między chłopcem a jego tatą – pisze podziękowanie	– omawia najważniejsze wydarzenia z życia Colina – wypowiada się na temat momentu przełomowego w życiu chłopca – wypowiada się na temat podobieństw między Mary i Colinem – układa pytania do tekstu – wypowiada się na temat relacji między chłopcem a jego tatą – pisze oryginalne podziękowanie	– opowiada o najważniejszych wydarzeniach z życia Colina – omawia moment przełomowy w życiu chłopca – omawia podobieństwa między Mary i Colinem – układa pytania do Colina – ocenia relacje między chłopcem a jego tatą – pisze podziękowanie zgodnie z wszelkimi wymogami tej formy wypowiedzi	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
67.	53. Nauka i zabawa. Podsumowanie rozdziału V materiał z rozdziału V	– wie, co to jest bajka – rozpoznaje cechy bohaterów utworów – odczytuje przekaz bajek – zna pojęcie uosobienia – wie, jak napisać streszczenie – wie, co to jest zaimek – wie, co to jest liczebnik – wie, co to jest przydawka – dostrzega znaczące elementy obrazu	– zna cechy gatunkowe bajki – nazywa cechy bohaterów utworów – dostrzega przesłanie bajek – wie, co to jest uosobienie – pisze streszczenie – rozpoznaje zaimek wśród innych części mowy – rozpoznaje liczebnik wśród innych części mowy – wskazuje cechy przydawki – opisuje obraz	– wyróżnia bajkę spośród innych gatunków literackich – omawia cechy bohaterów utworów – wypowiada się na temat przesłania bajek – wyjaśnia, co to jest uosobienie – pisze poprawne streszczenie – podaje przykłady zaimków – podaje przykłady liczebnika – omawia cechy przydawki – opisuje w ciekawy sposób obraz	– omawia cechy gatunkowe bajki – charakteryzuje bohaterów utworów – omawia przesłanie bajek – wskazuje uosobienie – pisze streszczenie zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi – omawia cechy zaimka – omawia cechy liczebnika – podaje funkcje przydawki w zdaniu – opisuje obraz, wykorzystując środki	– zna materiał językowy i literacki zawarty w rozdziale V

					języka malarskiego	
Rozdział VI. Patriotyzm						
68.	54. Wywieszamy białą-czerwoną flagę Marek Michalak, <i>Historia o patriotyzmie.</i> <i>Koszulka z orłem</i> (fragmenty)	– wie, co to jest temat utworu – zna pojęcie patriotyzmu – tworzy związki wyrazowe ze słowem <i>patriotyzm</i> – rozpoznaje zachowanie bohaterów – zna nazwę <i>Święto Flagi</i> – wie, jak zapisywać daty – wie, jak wygląda instrukcja	– rozpoznaje tematykę utworu – wyjaśnia pojęcie patriotyzmu – podaje określenia do słowa <i>patriotyzm</i> – opowiada o zachowaniu bohaterów – wie, co to jest <i>Święto Flagi</i> – zna zasady zapisywania dat – wie, co to jest instrukcja	– wypowiada się o tematyce utworu – wypowiada się na temat pojęcia patriotyzmu – objaśnia określenia do słowa <i>patriotyzm</i> – omawia zachowanie bohaterów – wypowiada się na temat <i>Święta Flagi</i> – omawia zasady zapisywania dat – wyjaśnia, co to jest instrukcja	– określa tematykę utworu – wyjaśnia, jak można rozumieć słowo <i>patriotyzm</i> – tworzy chmurę wyrazów związanych ze słowem <i>patriotyzm</i> – ocenia zachowanie bohaterów – podaje sposoby obchodzenia <i>Święta Flagi</i> – stosuje w praktyce zasady zapisywania dat – tworzy instrukcję	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
69.	56. Jak powiedzieć, żeby poruszyć słuchaczy? <i>(lekcja może być przeprowadzona z użyciem innego utworu poetyckiego)</i>	– wie, co to jest sytuacja liryczna – rozpoznaje emocje podmiotu lirycznego – zna pojęcia intonacji i dykcji – wie, jak recytować wiersz	– rozpoznaje sytuację liryczną w wierszu – nazywa emocje podmiotu lirycznego – wie, co to jest intonacja i dykcja – przygotowuje recytację na podstawie instrukcji z podręcznika	– omawia sytuację liryczną w wierszu – wypowiada się na temat emocji podmiotu lirycznego – wyjaśnia, co to jest intonacja i dykcja – recytuje wiersz z odpowiednią intonacją i dykcją	– analizuje sytuację liryczną w wierszu – omawia emocje podmiotu lirycznego – czyta wiersz z odpowiednią intonacją i dykcją – recytuje wiersz na podstawie instrukcji z podręcznika	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
70.	57. Na grzyby, w aromatów pełen las! Adam Mickiewicz, <i>Grzybobranie</i> (fragmenty)	– ogląda uważnie obraz – dokładnie ogląda zdjęcia – swobodnie porusza się po tekście – zna podstawowe	– zbiera materiał do opisu obrazu – dostrzega ważne elementy zdjęć – wyszukuje odpowiednie cytaty – wskazuje środki	– porządkuje materiał do opisu obrazu – omawia ważne elementy zdjęć – prezentuje odpowiednie cytaty – omawia środki	– opisuje obraz – wskazuje zdjęcie pasujące do okoliczności opisanych w utworze – przedstawia odpowiednie cytaty – określa funkcję środków stylistycznych	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragment

		środki stylistyczne – wyszukuje informacje w tekście – zna zwyczaje panujące w rodzinie – zna pojęcie tradycji – wie, jak napisać e-mail	stylistyczne – zbiera materiał do opisu lasu i stroju grzybiarzy – wymienia zwyczaje pielęgnowane w rodzinie i wśród znajomych – wie, co to jest tradycja – pisze e-mail o wybranej polskiej tradycji	stylistyczne – porządkuje zebrany materiał – wypowiada się na temat zwyczajów panujących w rodzinie i wśród znajomych – wypowiada się na temat tradycji – pisze oryginalny e-mail o wybranej polskiej tradycji	– opisuje las i stroje grzybiarzy – omawia zwyczaje pielęgnowane w rodzinie i wśród znajomych – wyjaśnia, co to jest tradycja – pisze ciekawy e-mail o wybranej polskiej tradycji	
71.	58. Co dopełnia dopełnienie?	– rozpoznaje dopełnienie – odróżnia cechy dopełnienia od innych części zdania – odróżnia dopełnienie od innych części zdania – wskazuje dopełnienia	– zna pytania, na które odpowiada dopełnienie – podaje cechy dopełnienia – odróżnia dopełnienie od przydawki – wyszukuje dopełnienia w zdaniach	– zadaje pytania dopełnienia – omawia cechy dopełnienia – wie, czym różni się dopełnienie od przydawki – omawia dopełnienia w zdaniach	– wymienia pytania, na które odpowiada dopełnienie – omawia funkcję dopełnienia – wskazuje różnice między dopełnieniem i przydawką – uzupełnia zdania dopełnieniami	– stosuje funkcjonalnie dopełnienia w wypowiedziach ustnych i pisemnych
72.	59. Nie opuścimy Cię, Polsko! Maria Konopnicka, <i>Rota</i>	– wie, w jakich okolicznościach powstał utwór – wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu – dostrzega adresata utworu – rozumie pojęcie patriotyzmu – wie, co to jest hymn – ma świadomość	– zna okoliczności powstania utworu – rozpoznaje osobę mówiącą w wierszu – określa adresata utworu – podaje różne rozumienie słowa <i>patriotyzm</i> – wyróżnia hymn spośród innych gatunków lirycznych	– wypowiada się na temat okoliczności powstania utworu – omawia osobę mówiącą w wierszu – omawia adresata utworu – omawia różne rozumienie słowa <i>patriotyzm</i> – wypowiada się na temat hymnu jako	– opowiada o okolicznościach powstania utworu – wypowiada się na temat osoby mówiącej w wierszu – wypowiada się na temat adresata utworu – porównuje rozumienie patriotyzmu w czasach życia Marii Konopnickiej i obecnie	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

		zagrożeń języka – dostrzega motywy patriotyczne w utworze – zna pojęcie germanizacji	– wskazuje zagrożenia dla języka – wie, że <i>Rota</i> jest utworem patriotycznym – wie, co to była germanizacja	gatunku – omawia zagrożenia języka – omawia <i>Rotę</i> jako utwór patriotyczny – wyjaśnia, na czym polegała germanizacja	– podaje cechy hymnu – proponuje sposoby przeciwstawienia się zagrożeniom języka – podaje cechy utworu patriotycznego – omawia sposoby germanizacji	
73.	60. Dbamy o czystość i piękno polskiej mowy Michał Rusinek, <i>Czy ją kochasz?</i>	– wie, co to jest alfabet – wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu – zna zasady gry z polskimi znakami diakrytycznymi – zna ciekawostki o języku polskim – pod nadzorem układa zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – wie, jak ułożyć opowiadanie	– zna litery polskiego alfabetu – rozpoznaje osobę mówiącą w wierszu – bierze udział w grze z polskimi znakami diakrytycznymi – wyszukuje ciekawostki o języku polskim – przygotowuje zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – układa opowiadanie ze słowami sprawiającymi trudność	– omawia polski alfabet – omawia osobę mówiącą w wierszu – wie, na czym polega gra z polskimi znakami diakrytycznymi – omawia ciekawostki o języku polskim – omawia zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – układa ciekawe opowiadanie ze słowami sprawiającymi trudność	– wymienia litery polskiego alfabetu – wypowiada się na temat osoby mówiącej w wierszu – bierze aktywny udział w grze z polskimi znakami diakrytycznymi – podaje ciekawostki o języku polskim – przygotowuje ciekawe zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – układa twórcze opowiadanie ze słowami sprawiającymi trudność	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
74.	61. Pani A i pan M – zasady pisowni głosek nosowych	– rozpoznaje głoski nosowe – poprawnie wymawia głoski <i>q</i> i <i>ę</i> – wie, jak zapisać głoski nosowe – poprawnie zapisuje głoski nosowe	– zna głoski nosowe – zna zasady wymowy <i>q</i> i <i>ę</i> – zna zasady pisowni głosek nosowych – wie, jak zapisać wyrazy z głoskami nosowymi	– omawia głoski nosowe – omawia zasady wymowy głosek <i>q</i> i <i>ę</i> – omawia zasady pisowni głosek nosowych – omawia zapis wyrazów z głoskami nosowymi	– wymienia głoski nosowe – stosuje w praktyce zasady wymowy <i>q</i> i <i>ę</i> – stosuje w praktyce zasady pisowni głosek nosowych – poprawnie zapisuje wyrazy z głoskami nosowymi	– stosuje poprawnie w wypowiedziach pisemnych i ustnych zasady pisowni i wymowy głosek nosowych

75.	62. W każdych okolicznościach umiem użyć okolicznika	– wie, co to jest okolicznik – wie, na jakie pytania odpowiada okolicznik – łączy okolicznik z czasownikiem – rozpoznaje okoliczniki w zdaniu – wie, czym różni się okolicznik od dopełnienia	– rozpoznaje okolicznik wśród innych części zdania – zna pytania, na które odpowiada okolicznik – tworzy związki wyrazowe z okolicznikiem – wyszukuje okoliczniki w zdaniu – rozróżnia okoliczniki i dopełnienia	– omawia okolicznik jako część zdania – podaje pytania, na które odpowiada okolicznik – omawia związki wyrazowe z okolicznikiem – podaje zdania z okolicznikami – wyjaśnia, czym różni się okolicznik od dopełnienia	– podaje cechy okolicznika – wymienia pytania, na które odpowiada okolicznik – określa funkcje okolicznika w zdaniu – uzupełnia wypowiedzenia okolicznikami – podaje różnice między okolicznikami a dopełnieniami	– stosuje funkcjonalnie okoliczniki w wypowiedziach ustnych i pisemnych
76.	63. Patriotyzm. Podsumowanie rozdziału VI materiał z rozdziału VI	– zna słowo <i>patriotyzm</i> – wie, czym cechuje się rzeczownik – wie, że rzeczownik ma przypisany rodzaj gramatyczny – rozpoznaje samogłoski nosowe – wie, jak zapisać datę – wie, co to są znaki diakrytyczne – podaje przykłady zwyczajów świątecznych – podaje przykład tradycyjnej potrawy – wie, co to jest instrukcja – zna pojęcie dykcji – zna odmianę nazwiska Mickiewiczówna	– wie, na czym polega patriotyzm – rozpoznaje rzeczownik wśród innych części mowy – wie, co to jest rodzaj gramatyczny – zna samogłoski nosowe – zna zasady zapisu daty – zna znaki diakrytyczne występujące w języku polskim – zna polskie zwyczaje świąteczne – zna tradycyjne potrawy – wie, jakie informacje zawiera instrukcja – wie, co to jest	– omawia pojęcie patriotyzmu – omawia rzeczownik jako część mowy – wyjaśnia, co to jest rodzaj gramatyczny – omawia samogłoski nosowe – omawia zasady zapisu daty – omawia znaki diakrytyczne – omawia polskie zwyczaje świąteczne – omawia tradycyjne potrawy – omawia cechy instrukcji – wyjaśnia, co to jest dykcja – wyjaśnia, jak odmienia się nazwisko Mickiewiczówna – omawia różne części zdania	– wyjaśnia znaczenie słowa <i>patriotyzm</i> – podaje cechy rzeczownika – podaje rodzaje gramatyczne wyrazów – wymienia samogłoski nosowe – poprawnie zapisuje datę – poprawnie zapisuje wyrazy ze znakami diakrytycznymi – opowiada o polskich zwyczajach świątecznych – wymienia tradycyjne potrawy – pisze instrukcję – wypowiada się z odpowiednią dykcją – poprawnie odmienia nazwisko Mickiewiczówna	– zna, rozumie i omawia materiał literacki i językowy zawarty w rozdziale VI

		– wie, że zdanie ma różne części	dykcja – wie, jak odmienia się nazwisko Mickiewiczówna – zna różne części zdania		– rozpoznaje różne części zdania	
Rozdział VII. Radość						
77.	64. Wiele radości z codzienności Leopold Staff, <i>Czucie niewinne</i>	– zna pojęcie synonimu – określa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – zna pojęcie sytuacji lirycznej – rozpoznaje środki poetyckie – zwraca uwagę na budowę wiersza – zna pojęcie rymu – dostrzega główną myśl wiersza – zestawia utwór z obrazem – rozpoznaje emocje podmiotu lirycznego – pod nadzorem pisze notatkę	– wie, co to jest synonim – nazywa uczucia i emocje towarzyszące czytaniu wiersza – wie, co to jest sytuacja liryczna – nazywa środki poetyckie użyte w wierszu – rozpoznaje budowę wiersza – wie, co to jest rym – dostrzega przesłanie wiersza – dostrzega związek utworu z obrazem – ilustruje emocje podmiotu lirycznego – pisze notatkę	– wyjaśnia, co to jest synonim – wypowiada się na temat uczuć i wrażeń towarzyszących czytaniu wiersza – wyjaśnia, co to jest sytuacja liryczna – omawia środki poetyckie użyte w wierszu – wypowiada się na temat budowy wiersza – wyjaśnia, co to jest rym – wypowiada się na temat przesłania wiersza – wypowiada się na temat związku utworu z obrazem – omawia emocje podmiotu lirycznego – pisze ciekawą notatkę	– podaje synonim słowa <i>radość</i> – omawia uczucia i emocje towarzyszące czytaniu wiersza – omawia sytuację liryczną – określa funkcje środków poetyckich użytych w wierszu – omawia budowę wiersza – rozpoznaje rymy męskie i żeńskie – omawia przesłanie wiersza – omawia związek utworu z obrazem – przedstawia emocje podmiotu lirycznego za pomocą ilustracji – pisze funkcjonalną notatkę	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz

78.	65. Tworzymy ciekawe historie...	– pod kierunkiem pisze opowiadanie – zna pojęcie zwrotu akcji – zna pojęcie puenty – wie, do czego służy plan wydarzeń – uważnie ogląda obraz – wie, na czym polega dialog – wie, czemu służy opis miejsca – wprowadza do opowiadania bohaterów	– pisze opowiadanie – wie, na czym polega zwrot akcji – wie, co to jest puenta – wie, jak napisać plan wydarzeń – tworzy historię na podstawie obrazu – wie, jak wprowadzić dialog do opowiadania – tworzy opis miejsca – przedstawia bohaterów	– pisze ciekawe opowiadanie – wyjaśnia, na czym polega zwrot akcji – wyjaśnia, na czym polega puenta – wyjaśnia, jak napisać plan wydarzeń – opowiada historię na podstawie obrazu – wyjaśnia, jak wprowadzić dialog do opowiadania – wyjaśnia, na czym polega opis miejsca – omawia bohaterów	– pisze opowiadanie twórcze – wykorzystuje w opowiadaniu zwrot akcji – stosuje w opowiadaniu puentę – tworzy plan wydarzeń – tworzy ciekawą historię na podstawie obrazu – wprowadza dialog do opowiadania – wprowadza do opowiadania opis miejsca – charakteryzuje bohaterów	– pisze twórcze opowiadanie realizujące wszystkie wymagania tego gatunku
79.	66. Kto tu rządzi?	– wie, co to są związki wyrazowe – rozpoznaje związek główny i poboczny – wyodrębnia związki wyrazowe – zna pytania stosowane w związkach wyrazowych – ogląda uważnie ilustrację	– rozpoznaje związki wyrazowe w zdaniach – wie, co to jest związek główny i poboczny – rozpoznaje związki wyrazowe – zadaje odpowiednie pytania – dostrzega związki wyrazowe na podstawie ilustracji	– podaje przykłady związków wyrazowych – wyjaśnia, co to jest związek główny i poboczny – omawia związki wyrazowe – podaje przykłady związków wyrazowych na podstawie ilustracji	– tworzy związki wyrazowe – rozpoznaje związek główny i poboczny – wypisuje związki wyrazowe – tworzy związki wyrazowe na podstawie ilustracji	– stosuje funkcjonalnie w wypowiedziach ustnych i pisemnych związki wyrazowe
80.	67. O tym, jak rozłożyć zdanie na części	– wyodrębnia części zdania – zna pojęcie rozbioru logicznego zdania – wie, co to jest podmiot i orzeczenie – wie o istnieniu	– zna części zdania – wie, na czym polega rozbiór logiczny zdania – rozpoznaje podmiot i orzeczenie – rozpoznaje różne	– omawia części zdania – wyjaśnia, na czym polega rozbiór logiczny zdania – omawia cechy podmiotu i orzeczenia – omawia różne części zdania	– określa części zdania – tworzy rozbiór logiczny zdania – tworzy związek główny – określa różne części zdania – uzupełnia zdanie	– tworzy wykresy zdania pojedynczego, wyodrębnia części zdania

		różnych części zdania – wykorzystuje w wypowiedziach różne części zdania – wie, jak tworzyć wykresy zdań	części zdania – stosuje różne części zdania – tworzy wykresy zdań	– omawia funkcje różnych części zdania – omawia wykresy zdań	różnymi częściami zdania – dostosowuje zdania do wykresów	
81.	68. Czas na spotkanie w większym gronie Jean-Philippe Arrou-Vignod, <i>Prywatka</i> (fragmenty)	– wie, co to jest temat utworu – dostrzega czas wydarzeń – wie, kto to jest narrator – dostrzega wydarzenia – czyta tekst ze zrozumieniem – wie, jak napisać zaproszenie – wie, co to jest lista zadań	– rozpoznaje tematykę fragmentu – rozpoznaje czas wydarzeń – rozpoznaje narratora – wyodrębnia wydarzenia – głośno czyta tekst – pisze zaproszenie – sporządza listę zadań	– wypowiada się o tematyce utworu – wypowiada się na temat czasu wydarzeń – wypowiada się na temat narratora – omawia wydarzenia – czyta głośno tekst, interpretując go – pisze ciekawe zaproszenie – sporządza funkcjonalną listę zadań	– omawia tematykę fragmentu – omawia czas wydarzeń, – charakteryzuje narratora – układa chronologicznie wydarzenia – czyta głośno tekst z uwzględnieniem emocji bohaterów – pisze zaproszenie z uwzględnieniem wszystkich cech tej formy wypowiedzi – sporządza listę zadań według wzoru	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
82.	69. Z radością w nieznane... Rafał Witek, <i>Klub latających ciotek</i> (fragmenty)	– wyodrębnia bohaterów utworu – rozpoznaje emocje dzieci – wie, co to jest temat utworu – wie, co to jest instrukcja – wie, co to jest wypowiedzenie	– przedstawia bohaterów utworu – nazywa emocje dzieci – rozpoznaje tematykę tekstu – podaje cechy instrukcji – uzupełnia wypowiedzenia	– omawia bohaterów utworu – omawia emocje dzieci – wypowiada się o tematyce utworu – omawia cechy instrukcji – uzupełnia wypowiedzenia w związku z tekstem	– tworzy notatkę o bohaterach utworu – opowiada o emocjach dzieci – omawia tematykę tekstu – tworzy instrukcję przygotowania balonu do lotu – uzupełnia wypowiedzenia tak, by powstały zdania złożone	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

83.	70. Czy wyrazy w zdaniu można układać w dowolnej kolejności?	– zna pojęcie szyku wyrazów – tworzy spójne zdania – wie, co to jest rozsypanka – zna pojęcie poprawnego szyku wyrazów – wie, co to jest przydawka	– wie, co to jest szyk wyrazów – zna zasady tworzenia spójnych zdań – tworzy zdania z rozsypanek – wie, na czy polega poprawny szyk wyrazów w zdaniu – zna funkcję przydawki w zdaniu	– wyjaśnia, co to jest szyk wyrazów – omawia zasady tworzenia spójnych zdań – omawia zdania stworzone z rozsypanek – wyjaśnia, na czym polega poprawny szyk wyrazów w zdaniu – omawia funkcje przydawki w zdaniu	– stosuje poprawny szyk wyrazów w zdaniu – stosuje w praktyce zasady tworzenia spójnych zdań – układa z rozsypanych wyrazów zrozumiałe i gramatycznie spójne zdania – poprawia zdania z niewłaściwym szykiem – rozpoznaje zmianę znaczenia w zależności od miejsca przydawki	– stosuje poprawny szyk w wypowiedziach ustnych i pisemnych
84.	71. Jak czerpać radość z podróży? Magdalena Zarębska, <i>Wakacje u dziadków</i> (fragmenty)	– rozpoznaje temat utworu – podaje cechy idealnej wyprawy – wie, jak opisać krajobraz na podstawie zdjęcia – przysłuchuje się dyskusji – pisze prosty e-mail o pobycie na wakacjach	– opowiada o podróży dzieci pociągiem – opowiada o idealnej wyprawie – opisuje krajobraz na podstawie zdjęcia – bierze udział w dyskusji, – pisze e-mail o pobycie na wakacjach	– wypowiada się na temat podróży dzieci pociągiem – wypowiada się na temat idealnej wyprawy – w ciekawy sposób opisuje krajobraz na podstawie zdjęcia – bierze aktywny udział w dyskusji – pisze e-mail do przyjaciół o pobycie na wakacjach	– ocenia zachowanie dzieci w czasie podróży pociągiem – tworzy plan idealnej wyprawy – w ciekawy sposób opisuje krajobraz na podstawie zdjęcia – bierze czynny udział w dyskusji – pisze ciekawy e-mail o pobycie na wakacjach	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
85.	72. Dokąd na wakacje? Do Nowego Sącza! Zjeść nowosądeckie oscypki	– wie, kiedy stosować wielką i małą literę – wie, jak zapisać przymiotniki złożone utworzone od nazw własnych – wie, jak zapisać przyimki wchodzące w skład nazw złożonych	– zna zasady pisowni wielką i małą literą – zna zasady pisowni przymiotników złożonych utworzonych od nazw własnych – zna zasady pisowni przyimków wchodzących w skład	– omawia zasady pisowni wielką i małą literą – omawia zasady pisowni przymiotników złożonych utworzonych od nazw własnych – omawia zasady pisowni przyimków wchodzących w skład nazw złożonych	– stosuje w praktyce zasady pisowni wielką i małą literą – stosuje w praktyce zasady pisowni przymiotników złożonych utworzonych od nazw własnych – stosuje w praktyce zasady pisowni	– stosuje w praktyce zasady pisowni

			nazw złożonych		przymków wchodzących w skład nazw złożonych	
86.	73. Lato, przyjdź do nas! Konstanty Ildefons Gałczyński, <i>Kronika olsztyńska</i> (fragmenty)	– wie, jak zapisać datę – wie, co to jest temat utworu – wie, kto to jest podmiot liryczny – wie, co to jest obraz poetycki – wie, jak określić nastrój wiersza – rozpoznaje środki poetyckie – wypowiada się na temat planów na lato – wie, że nad wodą trzeba stosować się do zasad bezpieczeństwa	– zna sposoby zapisywania dat – rozpoznaje temat wiersza – rozpoznaje podmiot liryczny – wskazuje obrazy poetyckie na podstawie zdjęć – rozpoznaje nastrój wiersza – nazywa środki poetyckie – mówi o planach na lato – zna zasady dotyczące bezpieczeństwa nad wodą	– omawia sposoby zapisywania dat – wypowiada się o temacie wiersza – omawia podmiot liryczny – omawia obrazy poetyckie na podstawie zdjęć – wypowiada się na temat nastroju wiersza – omawia środki poetyckie – omawia plany na lato – omawia zasady zachowania bezpieczeństwa nad wodą	– zapisuje daty na trzy różne sposoby – omawia temat wiersza – podaje informacje na temat podmiotu lirycznego – opowiada o obrazach poetyckich na podstawie zdjęć – określa nastrój wiersza – określa funkcje środków poetyckich – dokańcza zdania o planach na lato – stosuje w praktyce zasady dotyczące bezpieczeństwa nad wodą	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
87.	88. Koniec wakacji – początek przygód! LEKTUROWNIK Ewa Nowak, <i>Pajęczek na rowerze</i>	– wyodrębnia czas i miejsce akcji – zna pojęcie wątku – zna typy powieści – przedstawia wstępną ocenę powieści	– rozpoznaje czas i miejsce akcji – wie, co to jest wątek – rozpoznaje powieść młodzieżową – przedstawia swoją opinię na temat utworu	– wypowiada się na temat czasu i miejsca akcji – wyjaśnia, co to jest wątek – omawia powieść młodzieżową – omawia zalety i wady powieści	– omawia czas i miejsce akcji – wskazuje wątki – podaje cechy powieści młodzieżowej – ocenia powieść	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
88.	89. Perypetie rodzinne Mroźów i Tomaszewskich LEKTUROWNIK Ewa Nowak, <i>Pajęczek na rowerze</i>	– rozpoznaje bohaterów – zna sytuację rodzinną bohaterów – wie, na czym polega dyskusja – zna pojęcie białego	– prezentuje bohaterów – wypowiada się na temat sytuacji rodzinnej Oli i Łukasza – przystępuje się dyskusji	– omawia bohaterów – omawia sytuację rodzinną bohaterów – bierze udział w dyskusji – ocenia białe kłamstwo – wypowiada się na temat wybranego wydarzenia	– wskazuje postaci pierwszo- i drugoplanowe oraz epizodyczne – ocenia sytuację rodzinną Oli i Łukasza – bierze czynny udział w	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść

		kłamstwa – wyodrębnia wydarzenia	– wie, co to jest białe kłamstwo – opisuje wybrane wydarzenie		dyskusji – wyjaśnia, czym jest białe kłamstwo – opisuje wybrane wydarzenie z punktu widzenia wybranego bohatera	
89.	90. Co myślą o nas inni, co myślimy sami o sobie LEKTUROWNIK Ewa Nowak, <i>Pajęczek na rowerze</i>	– wyodrębnia bohaterów – przygotowuje się do rozmowy na temat oczekiwań innych – zna pojęcie stereotypu – łączy powieść z pojęciem stereotypów – zwraca uwagę na konstrukcję utworu – wie, jak przygotować prezentację multimedialną – włącza się w przygotowanie wystawy prezentującej mocne strony uczniów	– opowiada o Oli, Łukaszu, babci – przysłuchuje się rozmowie na temat oczekiwań innych – wie, co to jest stereotyp – wie, że jest to powieść o przełamywaniu stereotypów – rozpoznaje konstrukcję utworu – przygotowuje prezentację multimedialną o osobach przełamujących stereotypy – bierze udział w przygotowaniu wystawy prezentującej mocne strony uczniów	– wypowiada się na temat bohaterów, – bierze udział w rozmowie na temat oczekiwań innych, – wypowiada się na temat stereotypu – komentuje, jak zostały przedstawione stereotypy w powieści – omawia konstrukcję utworu – przedstawia prezentację multimedialną – bierze czynny udział w przygotowaniu wystawy prezentującej mocne strony uczniów	– opowiada jak, są postrzegani Ola, Łukasz i babcia, – bierze czynny udział w rozmowie na temat oczekiwań innych, – wyjaśnia, co to jest stereotyp – wypowiada się o przełamywaniu stereotypów w powieści – dostrzega zmianę narratora – przygotowuje ciekawą prezentację multimedialną o osobach przełamujących stereotypy – kieruje pracami przygotowującymi wystawę prezentującą mocne strony uczniów	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
90.	91. Dlaczego wyrażanie uczuć jest takie trudne? LEKTUROWNIK Ewa Nowak, <i>Pajęczek na</i>	– zna pojęcie dyskomfortu – potrafi mówić o swoich uczuciach – podaje przykłady trudnych sytuacji	– przysłuchuje się rozmowie o zdarzeniach wywołujących dyskomfort – wie, jak grzecznie	– włącza się do rozmowy – inicjuje wypowiedzi o swoich uczuciach – podaje propozycje, jak pokonać trudne sytuacje – podaje propozycje innej	– bierze czynny udział w rozmowie o zdarzeniach wywołujących dyskomfort – wypowiada się grzecznie o swoich	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	<i>rowerze</i>	– wie, że historie mogą się kończyć w różny sposób	- mówić o swoich uczuciach – opowiada o trudnych sytuacjach – opowiada o innej wersji wydarzeń	wersji wydarzeń	- uczuciach – wskazuje skutki trudnych sytuacji – opowiada twórczo o innej wersji wydarzeń	
91.	92. Miłość = kłopoty? Historia uczucia Oli i Łukasza LEKTUROWNIK Ewa Nowak, <i>Pajęczek na rowerze</i>	– wyodrębnia głównych bohaterów – ma swoje zdanie na temat cech przyjaźni i miłości – wie, jak napisać e-mail – zwraca uwagę na odpowiednie fragmenty powieści	– opowiada o relacjach głównych bohaterów – przysłuchuje się rozmowie o cechach przyjaźni i miłości – pisze e-mail w imieniu Łukasza – opowiada o spotkaniu bohaterów w Gdańsku	– ocenia relacje głównych bohaterów – włącza się do rozmowy o cechach przyjaźni i miłości – pisze rozwinięty e-mail w imieniu Łukasza – omawia spotkanie bohaterów w Gdańsku	– wskazuje etapy relacji między głównymi bohaterami – bierze czynny udział w rozmowie o cechach przyjaźni i miłości – pisze ciekawy e-mail w imieniu Łukasza – wyjaśnia znaczenie spotkania bohaterów w Gdańsku	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
92.	74. Radość. Podsumowanie rozdziału VII materiał z rozdziału VII	– zna pojęcie rymu – wie, czym jest czasownik jako część mowy – wie, co to jest zwrot akcji – zna pojęcie szyku wyrazów w zdaniu – zna pojęcie puenty – zna pojęcie związku głównego – rozpoznaje przymiotniki – pod nadzorem pisze wstęp opowiadania na podstawie ilustracji – wie, na czym polega dialog	– wie, co to są rymy – rozpoznaje czasownik wśród innych części mowy – wie, na czym polega zwrot akcji – wie, na czym polega szyk wyrazów – wie, co to jest puenta – wie, co to jest związek główny – wie, jak utworzyć przymiotnik od dwuczłonowej nazwy geograficznej – pisze wstęp opowiadania na podstawie ilustracji	– wyjaśnia, co to są rymy – wyjaśnia, co wyróżnia czasownik spośród innych części mowy – wyjaśnia, na czym polega zwrot akcji – wyjaśnia, na czym polega szyk wyrazów w zdaniu – wyjaśnia, co to jest puenta – określa relacje wyrazów w związku głównym – wyjaśnia, jak utworzyć przymiotnik od dwuczłonowej nazwy geograficznej – pisze ciekawy wstęp opowiadania na podstawie ilustracji – wprowadza dialog do	– zna rodzaje rymów – podaje cechy czasownika – wskazuje zwrot akcji – tworzy zdania w odpowiednim szyku – stosuje w opowiadaniu puentę – tworzy przymiotnik od dwuczłonowej nazwy geograficznej – pisze twórczy wstęp opowiadania na podstawie ilustracji – zapisuje poprawnie dialog w tekście – stosuje czasowniki w trybie rozkazującym	– zna i rozumie wszystkie treści literackie i językowe zawarte w rozdziale VII

		– wie, co to są tryby czasownika	– wie, jak zapisać dialog – zna tryby czasownika	opowiadania – rozpoznaje tryby czasownika		
--	--	-------------------------------------	---	---	--	--